

PAVLEKI

List učenika Osnovne škole Pavleka Miškine, Zagreb
Školska godina 2024./2025.

Tema broja: BAJKE

ŠKOLA SRETNOG LICA – PAVLEKICA!

RIJEČ RAVNATELJICE

Dragi Pavleki,

bliži se kraj školske godine i svi odlazimo na zasluženi odmor.

Ova školska godina je obilovala zanimljivim projektima, događanjima i terenskim nastavama.

Trudili ste se, učili, istraživali, pisali zadaće i radili prezentacije.

Uživajte u ljetnim praznicima, vidimo se u rujnu!

Vaša ravnateljica

Pano na ulazu u školu za Dan otvorenih vrata 2025.

Uma Blagus i Dora Drčec, 7.d

Školski list učenika Osnovne škole Pavleka Miškine
Školska godina 2024./2025.

Adresa: Sveti Duh 24, Zagreb

e-mail: pavlekica@os-pmiskina-zg.skole.hr

Redakcija:

Odgovorna urednica: Vesna Vrbanović Jančić, prof.

Uredništvo: Marica Kožul Šimunčić, prof., voditeljica novinarske skupine viših razreda

Novinari: Mia Bedek, 8.d, Ema Sučić, 8.d, Jana Musić, 8.d, Ena Guina, 8. c

Grafičko oblikovanje lista: Marija Klokočar, mag. prim. educ.

Naslovnica: Eva Smolek, 8.c

Zadnja stranica: Kim Švenda Kmet, 1.b

SADRŽAJ:

Tema broja: Bajke	4
Jakov	10
Pogled s Olimpa	11
Književni susreti i Noć knjige	13
Pavleki u Beču	14
Pavleki u Budimpešti	15
Pavleki u Italiji	16
Moj posjet Japanu	17
Ja u Erasmusu	18
Ponešto o njemačkom jeziku	18
Školsko zvono	19
8.a	20
8.b	21
8.c	22
8.d	23
2.c	24
Ulica i proljeće u 1.b	25
Sportski uspjesi	26
Erasmus+	26
Literarni ostvaraji	27

Školski panoi

TEMA BROJA: BAJKE

BAJKA

Bajka je književna vrsta koja sadrži čudesne i čarobne likove i radnju koja se u isto vrijeme isprepliće sa stvarnim svijetom i događajima. U bajkama možemo primijetiti veliku suprotnost između dobra i zla te kako na kraju bajke dobri likovi dobiju nagradu za svoju dobrotu, a loši kaznu za svoju zloću. Bajke često nastaju iz starih priča koje su autori te bajke čuli. Autori zatim uzmu priču, dodaju likove, dorade radnju i dodaju onu čar koju svaka bajka mora imati. I sama riječ bajka dolazi iz nečeg čarobnog. Riječ „bajati“ na staroslavenskom znači čarati, iz čega dolazi naziv za ovu književnu vrstu. Suvremena bajka je bajka čija je radnja nestvarna i izmišljena, ali se događa u moderno doba. Neke od poznatijih modernih bajki su: *Mali princ*, *Kronike iz Narnije*, *Alisa u Zemlji čudesa* itd.

Mia Bedek, 8.d

JESU LI BAJKE NAMIJENJENE SAMO DJECI ILI IH MOGU ČITATI I ODRASLI?

Bajke su jedan od najbitnijih dijelova djetinjstva svakoga djeteta, ali jesu li bajke namijenjene samo njima ili i roditeljima koji ih čitaju svojoj djeci? Bajke su vrlo poučne i zanimljive djeci, ali iz njih mogu učiti i odrasli. Neke bajke namijenjene su upravo odraslima kako bi iz njih izvukli poruku koju djeca možda ne bi mogla shvatiti. Iako su bajke često prihvaćane kao priče za djecu, i odrasli u njima mogu jednako uživati.

Mia Bedek, 8.d

NAJPOZNATIJE BAJKE

Samo neke od najpoznatijih bajki su: *Pepeljuga*, *Crvenkapica*, *Snjeguljica i sedam patuljaka*, *Ljepotica i Zvijer*, *Trnoružica*.

Ema Sučić, 8.d

NAJPOZNATIJI BAJKOPISCI

Hans Kristijan Andersen, (Danska): *Ružno pače*, *Crvenkapica*, *Snjeguljica*, *Djevojčica sa šibicama*, *Carevo novo ruho*, *Palčica*, *Snježna kraljica* ...

Braća Grimm (Jacob i Wilhelm Grimm), (Njemačka): *Ivica i Marica*, *Vuk i sedam kozlića*, *Snjeguljica i sedam patuljaka*...

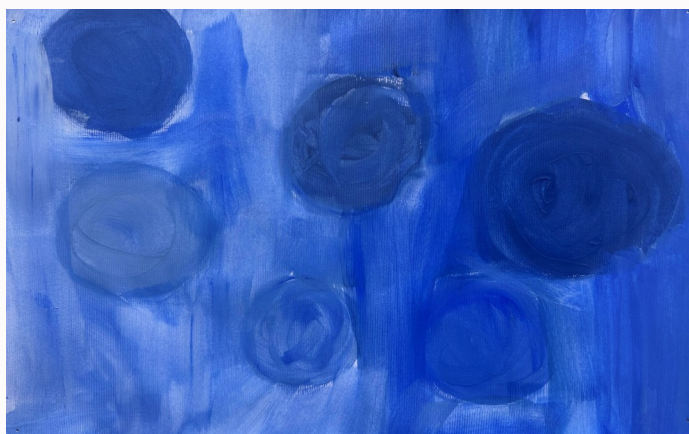
Oscar Wilde, (Irska): *Sretni princ i druge bajke*

Charles Perrault, (Francuska): *Pepeljuga*, *Crvenkapica*, *Trnoružica*, *Vile*, *Ljepotica i Zvijer*, *Mačak u čizmama*...

Lewis Carroll: *Alisa u zemlji čudesa* i *Lov na zrcalo*

Ivana Brlić-Mažuranić, (Hrvatska): *Basne* i *Priče iz davnine*

Ena Guina, 8.c

Elizabeta Lukina, 1.b

BAJKE U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI

Školska knjižnica Pavlekice obiluje mnoštvom naslova. Bajke su neizostavan dio ponude. Samo neki od naslova su: *Carevo novo ruho*, *Djevojčica sa žigicama*, *Kraljevina na zrnju graška*, *Ružno pače*, *Palčica*... Naša knjižničarka je uvijek tamo, čeka vas, dodite, zavirite i otkrijte preostale naslove.

Mia Bedek, 8.d

BAJKE NA KAZALIŠNIM DASKAMA

Kazalište je kulturno umjetnička ustanova namijenjena održavanju priredbi scenske umjetnosti. Postoji od davnina kao rezultat ljudske sklonosti pričanju priča. Nastalo je u antičkoj Grčkoj iz rituala koji su se održavali u čast boga Dioniza. Mnoge bajke postavljene su na kazališne daske, samo neke od njih su: *Ljepotica i Zvijer*, *Ivica i Marica*, *Trnoružica*, *Šuma Striborova*, *Djevojčica sa šibicama*...

Mia Bedek, 8.d

BAJKA KOJE SE SJEĆAM

Posebno se sjećam Crvenkapice, svoje prve bajke.

Josip Cipčić, 6.c

Crvenkapice se sjećam jer je zanimljiva i lijepo ju je uvijek iznova čitati.

Mladen HribarCapek, 6.c

Inače volim malo strašnije priče, ali *Ivica i Marica* mi se svidjela zbog napetosti i trunku šaljivosti.

Zoran Vračan, 6.c

Snjeguljica mi je jako posebna i još uvijek se sjećam svakoga detalja.

Borna Dvorščak, 6.c

Čudnovate zgode šegrta Hlapića se sjećam jer mi je bila jako zanimljiva.

Matej Milek, 6.c

Vuk i tri praščića. Baka mi ju čitala uvijek prije spavanja.

Karlo Glavan, 6.c

Bajka koje se posebno sjećam je *Ljepotica i Zvijer* jer govori o tome kako prava ljepota dolazi iznutra. Najdraži lik mi je princeza Belle jer ima smeđu kosu i smeđe oči te voli čitati knjige, baš kao i ja.

Bela Medunić Veljanovski, 6.c

Ružno pače mi je mama redovito čitala. Volim tu bajku jer priča o tome kako se u životu sve okreće.

Snjeguljica. Baka mi ju je stalno čitala.

Ivan Vuletić, 6.c

Mark Gajić, 6.c

Tri praščića. Bila mi je jako zanimljiva i daje važnu životnu lekciju.

Jan Levanić, 6.c

Jedna od posebnih bajki za mene je bajka *Regoč*. Trenutak kad sam ju prvi puta čula je jedan od najboljih trenutaka za mene i nikad ga neću zaboraviti. Zašto? Regoč me podsjeća na tatu.

Noemi Šoprek, 6.c

Vuk i tri praščića. Sjećam je se jako dobro jer me motivirala da u svemu pokušam biti bolja. Pokazala mi je da će na mom putu možda biti netko tko će me pokušati obeshrabriti i da se ne obazirem na to, nego da postanem još čvršća u svojoj namjeri.

Maria Pajtler, 6.c

Prva bajka koje se sjećam jest *Pepeljuga*. Jako mi se svidjela jer je na kraju Pepeljuga bila s princem, a zla maćeha je ostala sama.

Katarina Čvek, 6.d

Sjećam se bajke *Ružno pače*. Pače je bilo tužno jer ga nitko nije prihvaćao. Lutalo je tražeći mjesto gdje će biti voljeno. Na kraju se pretvorilo u prekrasnoga labuda. Ta bajka me naučila da svatko ima svoju lijepu stranu.

Vid Bassegli Gozze, 6.c

PRVA PROČITANA BAJKA

Prva bajka koju sam samostalno pročitala bila je *Videkova košuljica* poznatog slovenskog pisca Frana Levstika još iz 19.st. koja govori o malenom siromašnom dječaku kojemu su životinje i priroda napravili košuljicu. Imao je mnogo braće i sestara kojima je mama šivala. Bili su jako siromašni i on je uz pomoć prirode dobio novu košuljicu. Bio je zadovoljan i zahvalan. To je zapravo aktualna poruka o važnosti čovjeka i prirode i ne samo toga, nego kako bismo trebali biti skromni u današnjem životu, a ne težiti da imamo tisuću stvari koje ne nosimo.

Marija Klokočar, prof.

Ne mogu se sjetiti koju sam prvu bajku pročitala, pročitala sam ih jako puno jer sam voljela čitati, ali sjećam se da mi je jako draga bila *Kraljevna na zrnu graška*. Bilo mi je jako fora kako ta djevojka osjeti zrno graška kroz puno madraca.

Natalija Stipetić Čus, prof.

Prva bajka, pošto ne smije biti basna, je *Snjeguljica i sedam patuljaka*. Ostala mi je u lijepom sjećanju zato što, kao i u svakoj bajci, uvijek ljubav pobjeđuje, dobro pobjeđuje zlo. Ima lijep i sretan završetak, a sviđa mi se jer je jedna Snjeguljica uspjela čak sedam patuljaka dovesti u red, organizirati im život i uljepšati ga i sviđa mi se kako, baš mi je to probudilo maštu, kako ti patuljci žive, ta njihova kućica, njihova raspodjela posla. To mi je uvijek bilo jako zabavno.

Maja Klanac, prof.

Pa davno je to bilo, ali mislim da je prva bajka bila *Ivica i Marica*. Tako mi je bila super onako maloj priča o bratu i sekici koji se družu, brinu jedan o drugome i na kraju zapravo taj *happy end*.

Dijana Rumiha, prof.

Mia Bedek, 8.d

ZAŠTO VOLIM BAJKE?

Volim bajke jer su maštovite. Maria Pajtler, 6.c

Volim bajke jer su dio moga djetinjstva. Mama mi ih je čitala prije spavanja i sve su mi bile podjednako zanimljive. Jan Levanić, 6.c

Volim bajke jer me vraćaju u djetinjstvo, u doba kad mi ih je čitala baka. U meni bude dobre uspomene. Ivan Vuletić, 6.c

Volim bajke jer su maštovite. Mark Gajić, 6.c

Volim bajke. Kad sam bila mala, imala sam jednu posebnu knjigu, punu bajki. Naročito sam voljela one u kojima su glavni likovi bile princeze. Bela Medunić Veljanovski, 6.c

Volim bajke jer me uvuku u svoj svijet. Karlo Glavan, 6.c

Volim bajke jer mi ih je mama čitala. Sve su mi bile lijepe i zanimljive. Matej Milek, 6.c

Volim bajke jer me podsjećaju na vrijeme dok mi je baka bila živa. Volim ih i jer me uvlače u zanimljiv čarobni svijet likova iz mašte. Borna Dvorščak, 6.c

Volim bajke jer su domišljate i maštovite, a likovi u njima su šaljivi i nestašni. Zoran Vračan, 6.c

Volim bajke. Bude mi lijepe uspomene. Mladen HribarCapek, 6.c

Volim bajke jer me vode u čarobni svijet mašte i jer se dobro uvijek nagradi. Vid Bassegli Gozze, 6.c

Volim bajke jer su zanimljive i nestvarne. Možeš biti maštovit koliko želiš. Tea Svećnjak, 6.d

Volim bajke jer imaju dobar kraj. Tena Adamović, 6.d

Volim bajke jer su zanimljive i jer sam ih puno čitala kao mala. Leni Turudić, 6.d

Volim bajke jer se u bajkama spominju svakakva bića koja nisu stvarna. Adriana Fućak, 6.d

Volim bajke jer me vraćaju u djetinjstvo. Uvijek je u njima neki zanimljiv događaj i sretan završetak. Noa Črnelč, 6.d

Volim bajke jer se osjećam čarobno čitajući ih. Sve je u njima prelijepo. Kraj je uvijek sretan.
Lena Adamović, 6.d

Volim bajke jer su zabavne i zanimljive. Izak Grgić, 6.d

Volim bajke zbog sretnoga završetka i haljina koje su sve lepršave i lijepe. Gabrijela Filipović, 6.d

Volim bajke jer su lijepe, čarobne i u njima ništa nije nemoguće. Tina Sinožić, 6.d

Volim bajke jer su pune ljepote. Nestvarne su i to ih čini prekrasnim. Sara Havliček, 6.d

Volim bajke jer su magične i imaju dobar kraj. Lota Bele, 6.d

Volim bajke jer su izmišljene i čarobne. Katarina Čvek, 6.d

Volim bajke jer me vraćaju u djetinjstvo, u doba kad još nisam išao u školu. Jan Šebelić, 6.d

Volim bajke jer se u njima zbivaju i najčudniji događaji. Vid Jerković, 6.d

UTJEČU LI BAJKE NA NAS?

Pitanje je postavljeno 6.b razredu jednog utorka u poslijepodnevnoj smjeni kada bi nam dobro došao topli čaj i miris kolača iz našeg djetinjstva. Vratili smo se u one noći u kojima su nas bajke i glas naših roditelja ili baka uspavljivao čitajući nam o zgodama naših junaka ili junakinja. Nadam se da će sve moje učenike u životu voditi važnost poruka bajki koje su im bile pročitane ili su ih sami pročitali.

Ivana Plejić Pech, učiteljica hrvatskog jezika

Mnoga djeca odrastaju uz bajke, najčešće u obliku slikovnica. I ja sam odrastao uz bajke i volio sam ih čitati, ali i slušati. Najdraže su mi *Črvenkapica*, *Vuk i sedam kozlića*, *Trnoružica*, *Snjeguljica* i *sedam patuljaka*, *Bambi* i bajke Ivane Brlić-Mažuranić.

Njezina najdraža bajka mi je *Bratec Jaglenac i sestrice Rutvica*. Sviđa mi se jer ima napetu radnju isprepletenu sa slavenskom mitologijom i puno pouka.

Kada sam bio manji, roditelji su mi čitali bajke, a kada sam naučio čitati, uzimao sam ih s polica i čitao. Krenuvši u školu, manje sam čitao jer mi je vrijeme na mobitelu postalo dragocjenije, ali znam da bi bilo bolje čitati. Bajke su važne i trebamo ih čitati!

Josip Krpan

Do sada sam pročitala mnogo bajki, ali svaka bajka ima svoju pouku koja se odnosi na situacije iz svakodnevnog života. Iz bajke *Kako je Potjeh tražio istinu* Ivane Brlić-Mažuranić shvatila sam da bismo trebali stavljati obitelj iznad bogatstva, moći i slave. Najvažnije je imati uz sebe obitelj i prijatelje koji te podupiru. Iz svake bajke, iako ima nestvarne likove i događaje, naučimo kako svladati kušnje koje i sami imamo.

Marta Tojagić

Kada sam bila mala, baka mi je često prepričavala bajke iz svog djetinjstva. Često mi je pričala *Šumu Striborovu* Ivane Brlić-Mažuranić koja mi je bila jako zabavna. I sada su mi zabavne i poučne njezine bajke. Sviđa mi se maštovitost u bajkama i ispreplitanje stvarnog i izmišljenog. Jako je zabavno čitati bajke pa ću ih i ja čitati svojoj djeci.

Petra Poljak

Sofia Klein Cobal i Maša Smoldaka, 5.c

Bajkama razvijamo empatiju i poboljšavamo čitanje i pisanje. Često pogledam film prema nekoj bajci, ali uvijek mi je bajka bolja jer sam potpuno drukčije predočio sebi te likove. Po nekim bajkama napravljene su i predstave, ali tekst je uvijek zanimljiviji. *Bajka o vratima* Danijela Dragojevića jedna mi je od dražih i zanimljivijih bajki jer nisam nikako mogao predočiti njezin završetak. Ta i druge bajke važan su dio naše kulture i svi ih trebamo čitati!

Vigo Martinović

Volim bajke s lijepim krajolicima i lijepim likovima, ali mislim da bi mi se više svidjela bajka u kojoj pobjeđuje zlo. Takva bajka bi možda bila realističnija. Bajke me motiviraju da budem maštovitija i kreativnija. Suvremene bajke me često rastuže jer ukazuju na probleme u društvu i kako se teško nositi s njima. Svaka bajka nas uči da budemo bolji prema drugima i da će nam se dobro uvijek vratiti. Bilo bi lijepo živjeti u bajci gdje te nitko ne zna i ne smeta ti. No, nažalost, pravi život nije bajka!

Mihaela Tojagić

Čitajući bajke svašta sam naučila - od Pepeljuge da budem skromna, a ne pohlepna za novcem, od Snjeguljice da nije bitna ljepota izvana, već iznutra itd. Volim čitati bajke i rado ću ih i dalje čitati!

Tala Mak

Bajke su odlične kao i sve što se čita, ali samo za one koji vole čitati. Najdraža bajka mi je *Tri praščića* jer je šaljiva, ali se i puno toga iz nje može naučiti. Bajke sam više volio kada sam bio manji, a sada su mi dosadnije i nestvarne. Prije sam vjerovao u takve nestvarne likove, a sada više ne mogu povjerovati u priču, samo u pouku.

Bruno Mance

Zadnjih par godina pročitao sam mnoge bajke, naviše za školsku lektiru. Zadnja bajka bila je *Kako je Potjeh tražio istinu* i ta bajka mi je promijenila život. Jako mi se svidjela i najvažnije je što sam se prepoznao u Potjehu i njegovim djelima. Shvatio sam da ako radiš onako kako misliš da je dobro, ne mora biti dobro. Zapneš u životu i ne ideš dalje dok drugi napreduju i doživljavaju lijepe stvari koje ti propuštaš.

Jakov Rendulić

Prije spavanja, mama ili baka bi mi čitale bajke i svaka od njih je za mene bila posebna. Neke su bile kratke, neke tužne, neke stvarnije, neke skroz nestvarne, ali svaka je bila posebna na svoj način i drukčija. Svaku bajku drukčije bih zamišljala i shvatila. Bajke su me podučavale o životu, o onome što je loše i što je dobro.

Ana Pejaković

Kada netko kaže bajka, uvijek me asocira na staru i nestvarnu priču sa sretnim završetkom u kojem dobro pobjeđuje zlo. Nikad ne pomislim na suvremenu bajku ili bajku s tužnim završetkom. Mislim da su sve najpoznatije bajke našeg djetinjstva klasične bajke sa sretnim krajem. Dok ih prepričavam sestri, ona se boji vuka ili zle maćehe. Ja ih se nikad nisam bojao. Takvi likovi bili su mi zabavni i smiješni. Pogotovo vuk u *Tri praščića*. Bajke su me naučile da se dobro dobrim vraća i to je jako utjecalo na mene.

Niko Marić

Bajke nam pomažu popravljati i bogatiti vokabular, pomagati u boljem pisanju, naučiti prošla glagolska vremena... Uče nas kako se bolje izražavati i kako bolje prepričavati događaje.

Judita Mudrinić

Kao mala obožavala sam bajke. Imala sam ih puno i one su u djetinjstvu bile moj izvor opuštanja. Naučila sam čitati i maštati uz bajke. Za rođendane sam dobivala nove i tako hranila svoju maštu. Često sam se sa sestrom igrala likova iz bajki. Taj nerealni svijet pružao mi je bijeg od stvarnog svijeta. Obožavala sam sretna završetke i tada bih i ja bila sretna. Filmovi i crtići nastali prema bajkama nemaju takvu važnost kao knjiga. Najviše sam voljela bajke o princezama jer sam se i ja tako zamišljala. Ciljevi koji su mi se činili nemogući, postali su realni nakon pročitane bajke. Danas su za mene bajke lijepa uspomena. Bajke su nam otvorile nove životne putove i bogatstvo veće od blaga u bajkama – čitanje.

Ema Milisavljević

Bajke su bitne i trebamo ih puno više pročitati. Kada bi svatko od nas pročitao makar tri klasične ili suvremene bajke, svijet bi bio bolje mjesto!

Mia Pokupec

Bio sam mali,

Ali za bajke sam znao.

Jednog sunčanog jutra otkrio sam

Kako su bajke najzanimljivije priče,

A pogotovo one sa sretnim završetkom.

Vid Jerković, 6.d

Lara Šimić, 1.b

PONEŠTO O BAJKAMA

Moj život bez bajki bio bi nemoguć. One su u moj život ušle kada sam se rodila i kada su mi ih roditelji počeli čitati. Iz njih sam naučila, a i dalje učim, kako biti bolja osoba. Preporučila bih svima čitanje bajki jer su najbolje učiteljice života!

Lota Bartolović, 6.a

Otkad znam za sebe čitale su mi se bajke, a sada ih i sam volim čitati. Pomogle su mi da svijet sagledam drugim očima, onima u kojima postoje tri prašćića, vuk i sedam kozlića i ostali najdraži likovi. Bajke su me poticale na čitanje pa sam ljeti, po završetku nastave, odlazio u knjižnicu i posuđivao knjige mog najdražeg pisca Davida Walliamsa. Njegovi romani i bajke najviše me uče kako biti empatičan.

Filip Beganović, 6.a

U bajkama mi je najzanimljivije kada postoji dobra i loša strana i kada se loši likovi promijene na bolje. To samo govori kako se svi možemo promijeniti!

Lucija Đuranović, 6.a

Bajke su me naučile što je dobro, što je loše i poticale me na razvijanje mašte. Kada ih čitam, zaboravim na svoje probleme jer me odvedu u svijet gdje je sve lako i zabavno i gdje dobro uvijek pobijedi zlo.

Mia Klanjčić, 6.a

Bajke mi pomažu shvatiti da mogu drugima opraštati, a ne se samo ljutiti. One nam pomažu kako shvatiti druge, kako pomoći drugima ako su u nekom problemu. Pomažu nam u svakodnevnom životu i kako se odnositi s drugima.

Blaž Pavić, 6.a

Svaka bajka je čarobna. Bile su uz mene u mom djetinjstvu. Sada, kada sam starija, bajke mi puno znače jer sam od njih naučila puno. Vrate me u sretne dane i dobijem nostalgiju za tim vremenima. Imaju prekrasne poruke koje je važno znati i uče nas da trebamo biti pozitivniji. One su divne i važno ih je prenositi mlađim generacijama.

Neva Sever Melcher, 6.a

Svaka bajka ima pouku koja je njezin najvažniji dio. Likovi u bajkama griješe i na njihovim greškama učimo kako postupiti. Čitanje bajki na mene utječe dobro jer kada pročitam neku bajku, postanem još bolja.

Božena Stadnyk, 6.a

Volim čitati bajke. Bajke imaju čaroliju i likove koji su nestvarni. Dobro je čitati bajke da se smirim i ne ljutim. Kad čitam bajke, ja sam sretan!

Antonio Tkalec, 6.a

Matija Čović, 5.d

Roza Krakan i Ema Medved, 5.d

JAKOV ČIČEK - DRŽAVNI PRVAK IZ INFORMATIKE

Kako si otkrio svoju ljubav prema informatici?

Ljubav prema informatici počela je kad sam prvi put isprobao Scratch u 4. razredu. Bilo mi je fascinantno što mogu stvarati vlastite igre i animacije. Kasnije sam se prebacio na učenje izrade web stranica, što me još više zainteresiralo jer sam mogao graditi nešto konkretno i korisno. Tu sam shvatio da me informatika zaista privlači.

Koliko si se pripremao za natjecanje da bi postigao ovakav rezultat, ipak biti prvi u državi nije mala stvar?

Nisam se posebno pripremao isključivo za natjecanje - svakodnevno sam gledao videe o informatici na YouTubeu i tako stalno učio nešto novo. Nekoliko dana prije natjecanja pojačao sam tempo i intenzivno vježbao uz pomoć umjetne inteligencije, što mi je jako pomoglo da se fokusiram i pripremim.

Tko ti je bio najveća podrška tijekom priprema?

Najveća podrška bili su moja mentorica i obitelj. Mentorica mi je davala odlične savjete i usmjeravala me kroz sadržaje kojih je bilo stvaaaaarno puno, a obitelj je bila tu da me podrži, motivira i strpljivo podnosi sve stresove uoči natjecanja.

Jesi li imao neki izazov ili težak trenutak tijekom svih natjecanja,

krenuvši od školskog, preko županijskog pa sve do državnog - i kako si ga uspio riješiti?

Na županijskom natjecanju sam predugo radio jedan zadatak i ostalo mi je premalo vremena za ostale. Shvatio sam koliko je važno dobro rasporediti vrijeme. Nakon toga sam na svakom natjecanju prvo radio lakše zadatke da osiguram bodove, pa se tek onda vraćao na teže.

Koji dio informatike ti je najzanimljiviji - programiranje, brojevni sustavi, MS Excel, novosti iz svijeta tehnologije ili nešto sasvim deseto?

Najviše me zanima umjetna inteligencija - nevjerojatno mi je kako računala mogu učiti, analizirati podatke i donositi odluke. Volim proučavati kako AI modeli funkcioniraju i razmišljati o tome kako ih možemo koristiti za rješavanje stvarnih problema.

Kako ti znanje iz informatike pomaže u svakodnevnom životu ili drugim predmetima?

Pravilno korištenje umjetne inteligencije mi znatno pomaže u učenju i pripremama za natjecanja - bilo da se radi o objašnjenjima gradiva, rješavanju zadataka ili organizaciji vremena. Osim toga, informatičke vještine mi pomažu i u drugim predmetima kroz logičko razmišljanje i analizu.

Što je tvoja poruka vršnjacima koji bi se željeli baviti informatikom, ali ne znaju odakle početi?

Krenite malim koracima - nije bitno znati sve odmah. Poigrajte se s osnovnim programima, rješavajte jednostavne zadatke i istražujte ono što vas zanima. Bitno je da budete znatiželjni i da ne odustajete kad nešto ne ide - svaki problem koji riješite vas čini boljima! Ni ja od prve nisam uspio doći na državnu razinu... prvo vidite kako izgleda školsko natjecanje, pa probajte učiti više kako biste se izborili za županijsku razinu, a tada već razumijete kojim putem i smjerom učiti. Sretno!

Marija Klokočar, prof.

POGLED S OLIMPA

Projekt „Pogled s Olimpa“ međupredmetni je projekt koji spaja Likovnu kulturu, Hrvatski jezik i Sat razrednika u projektnu nastavu gdje se učeći grčke mitove učilo o vlastitim osobnostima te međuljudskim odnosima. Nakon trećeg razreda, gdje smo istraživali grčku mitologiju, ove školske godine, u četvrtom razredu, oživjeli smo grčke bogove, junake i mitološka bića izrađivši kostime i sve potrebne rekvizite: štitove, koplja, Pandorinu kutiju, Panovu frulu... Tako su oživjeli Zeus s munjom u ruci, Had s dvozupcem i Posejdon s trozupcem, Pan kao polu čovjek polu jarac, Pandora s kutijom svih zala, Meduza sa zmijskom glavom, Hera držeći u ruci nar, Afrodita, Penelopa, Arijadna, Kairos, Ares i mnogi drugi. Napravili smo izložbu likovnih radova u školi i pozvali grčkog veleposlanika Athanassiosa Paressoglou koji se odazvao pozivu i obišao Pavlekicu uz izvedenu mini dramu „Dijalog bogova“.

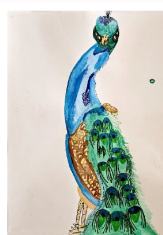
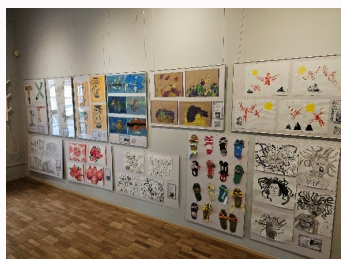
U veljači smo bili na Riječkom karnevalu u dječjoj povorci gdje su nam se pridružili i roditelji, pa su grčki Pavleki prošetali hladnim Korzom. Bilo je to nezaboravno iskustvo i mnogo smijeha i zabave u hladne zimske dane. Pavleki su bilo fenomenalni, a i roditelji skroz uživljeni u uloge Feniksa, Apolona, Pitije, Hestije...

Nakon toga bili smo na Samoborskom fašniku, jedina škola iz Zagreba, i bili smo pravi mali spektakl s vatrom i kostimima na fašničkoj pozornici.

U ožujku smo našu edukativno digitalnu izložbu grčkih motiva postavili u Hrvatskom školskom muzeju gdje smo imali svečano otvorenje i još jedan nastup.

Paun, flomasteri i akvarel

Meduza, lavirani tuš

Klasje, grataž

Za kraj našeg dvogodišnjeg projekta, imali smo čast biti pozvani na proslavu grčkog Dana državnosti 25. ožujka u hotel Westin da uveličamo taj svečani dan uz mnoge značajne uzvanike. Bila nam je čast sudjelovati i biti posebni gosti.

Video koji smo snimili možete vidjeti ako skenirate ovaj kod:

Učenici 4.b razreda: Andreja Arlović, Jakov Benčić, Bela Blagus, Grgur Božinović, Elia Ivančić, Marin Ivica, Mia Rafaela Jovanović, Josip Jurić, Neith Kale, Mila Klanjčić, Lav Krsnik, Lava Lopac, Jure Domagoj Lukin, Ivan Marković, Dora Petrović, Niko Radin, Patrik Regvar, Iola Rešić, Karlo Smola, Maja Šesto, Lu Tomljenović, Pia Željeznjak i učiteljica Snadra Huzjak

KNJIŽEVNI SUSRETI U PAVLEKICI

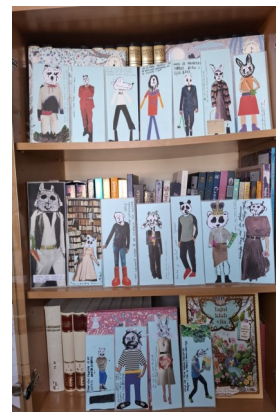
Književnicu **Maju Brajko-Livaković** imali su prilike upoznati učenici 8.r koji su čitali njezin roman *Kad pobijedi ljubav* u kojem je, kao prva književnica u našoj književnosti, progovorila o problemu droge. Učenici su zanimljivim pitanjima i poticajima profesorica hrvatskoga jezika naše Pavlekice potaknuli književnicu na prikaz i motive svoga stvaralačkoga izričaja. Očarana prirodom i svrhom čovjeka na svom životnom putu često u svojim pričama i romanima piše o očuvanju prirode te o problemima odrastanja mladih u suvremenim izazovima. Izjavila je kako se njezin život vrti oko knjiga i zbog toga je sretna - jer kada otkrijete bogatstvo knjiga, to je ljubav za cijeli život! Teme njezinih romana su uvijek aktualne i ističu vrijedne poruke-ljudske vrijednosti ...kojima moramo težiti!

Željka Horvat-Vukelja književnica i izvrstan pedagog koja svoje SLIKOPRIČE izvodi na književnim susretima. Prvašice Pavlekice vještijim je pitanjima uvela u svoj svijet mašte te im otkrila kako biti uporan u svladavanju svih prepreka. To postiže uz pomoć neobičnih likova i uključivanjem učenika u pričanje priče aktivnim sudjelovanjem. Svojim Slikopričama pomaže u savladavanju čitanja. Nastale su kombinacijom slika i riječi što učenicima olakšava prevladati početni strah od čitanja. Nakon susreta su se učenici u školskoj knjižnici čitajući Slikopriče prisjećali pojedinih priča.

Jadranka Čunčić-Bandov svoju lutkarsku kolaž predstavu *Šale, trice, zvrndalice*, prema istoimenoj knjizi igrokaza s mnoštvom scenskih lutaka, koje je sama izradila od različitih prirodnih materijala, izvodi u formi skeča. Predstava se temelji na kratkim i duhovitim igrokazima koje izvodi kroz lutkarsko-scenske igre, a gledali su je trećaši Pavlekice. Tijekom predstave uvodila je učenike na sudjelovanje kroz igru.

Andrea Javorsky Kurek, prof. i dipl. bibl.

NOĆ KNJIGE 23.4.2025.

Četnaestu Noć knjige obilježili smo raznim aktivnostima kako bi pozornost skrenuli na knjigu i čitanje te naglasili njihovu vrijednost i značenje za pojedinca i svijet. Tema Noći knjige ove godine bila je: "O životinjama i ljudima". U književnosti su životinje i ljudi povezani kroz razne književne vrste i rodove a učenici su čitajući knjige raznim aktivnostima sudjelovali u obilježavanju manifestacije. Tako su učenici 2.a nakon pročitane priče Božidara Prosenjaka *Miš* oslikali naslovnice knjiga koje su bile izložene u knjižnici. A Nakon pročitanih knjiga o životinjama učenici 2.b oslikali su memory kartice s likovima iz slikovnica. Nakon lektire Luke Paljetka *Miševi i mačke naglavačke* učenici 3.a izradili su društvenu igru u kojoj su glavni igrači likovi iz knjige, a pobjednik je morao riješiti sva pitanja vezana uz lektiru. Prema Ezopovim Basnama maštovite straničnike izradili su učenici 3.c razreda. Strip prema pročitanoj knjizi Vladimira Nazora *Bijeli jelen* nacrtali su učenici 3.d. Učenici petih razreda tijekom sata likovne kulture izrazili su se likovnim radovima pod naslovom *Ja kao ptica*. Slikovnice prema istoimenim knjigama izradili su učenici šestih i osmih razreda. Uz želju i nadu kako treba čitati više!

Andrea Javorsky Kurek, prof. i dipl. bibl.

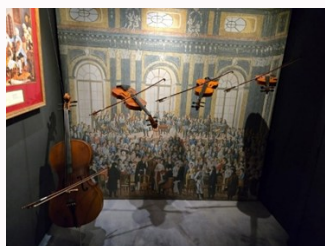
PAVLEKI U BEČU

Dana 10.1.2025. nekolicina učenika petih, sedmih i osmih razreda dviju škola, od kojih je jedna bila Pavlekica, uputili su se na dvodnevni izlet u Beč, a sve zbog snažne ljubavi prema putovanjima i glazbi te radi stjecanja novih znanja. Program izleta obuhvaćao je posjet bečkoj Kući mora, Prirodoslovnom muzeju, Kući glazbe, Schonbrunnu te Tehničkom muzeju. Prvog dana obišli smo Kuću mora i Prirodoslovni muzej. Kuća mora, najveći akvarij u Austriji, zaista nije razočarao. 11 katova zanimljivih životinja, ribe, tropska bića, problemi onečišćenja te njihovih rješenja, druženje s pticama i majmunima koji se slobodno kreću po određenim prostorijama, 360° vidikovac na vrhu zgrade s pogledom na centar Beča, ostavili su nas bez daha.

Nakon odmora od upoznavanja raznih interesantnih vrsta, uputili smo se prema Prirodoslovnom muzeju. Velika muzejska zbirka kostura dinosaura u prirodnoj veličini, meteorita... Neki od najzanimljivijih izloženih eksponata, od njih 30 milijuna, definitivno su blještavi dragulji, očuvani kosturi rijetkih ili izumrlih vrsta, a svoje posebno mjesto dobila je Venera iz Willendorfa. Ovo je mjesto koje će vam ispričati priču o našoj evoluciji, promjenama na Zemlji te o prastarim životinjama koje su hodale ovim planetom.

Poslije obilaska Prirodoslovnog muzeja zaputili smo se u hotel, ručali i prenoćili. Sutradan smo krenuli u Kuću glazbe, prvi muzej zvuka i glazbe u Austriji. Na putu do glazbenog muzeja, vidjeli smo zlatni kip Johanna Straussa. Na ulasku u Kuću glazbe nagazili smo na interaktivne svirajuće stepenice. Također smo vidjeli i puno starih zapisa poznatih glazbenika te neka stara glazbala koje se više ne koriste. U Kući glazbe ima dosta interaktivnoga sadržaja pa smo mogli i naučiti jako puno o tome kako zvuk nastaje i kako ga čujemo. Naši glavni domaćini bili su Ludwig Van Betoween, Wolfgang Amadesus Mozart i Franz Schubert. Mogli smo i čuti neke njihove skladbe, a i sami ih odsvirati u simulatoru dirigenta pri kraju muzeja. Ako želite dio muzeja ponijeti za uspomenu, prodite svaki kutak velike suvenirnice u potrazi za nečim što vas najviše zanima.

Nakon šetnje po velikom, predivnom Schonbrunnu, stigli smo do Tehničkog muzeja. Zbrika SVEGA. Doslovno svega. Muzej je bio toliko velik da nismo sve stigli obići, ali smo ono najvažnije, zbog čega smo i došli, vidjeli. Glazbala, različite glazbene žanrove i načine na koji se oni sviraju. Od rock glazbe pa i do klasične, od audiozapisa pa i do videozapisa, od legendarnog Deep Purplea do najpoznatijeg Bacha. Ima puno toga za vidjeti i čuti, a bome i za isprobati! Postanite DJ ili odsvirajte nešto na orguljama, vrijedi probati i jedno i drugo.

S glazbom i zbog nje smo došli, a s njom i otišli! Zaista nam se svidio ovaj kratki dvodnevni izlet, pun zabave, druženja, zanimljivosti i učenja. Preporučujemo vam dolazak na ove lokacije jer su prikladne za sve uzraste, u bilo koje doba godine. Svaka šetnjica nas je o nečemu naučila, svaka nota nadahnula, a svaki korak nas je vodio sve bliže i bliže novim znanjima. Ova dva dana u Gradu glazbe nikada nećemo zaboraviti.

PUTOVANJE U BUDIMPEŠTU

Bio je dan koji smo svi jedva dočekali. Bio je to 4. travnja 2025. Zaputili smo se prema Budimpešti, tj. Pešti oko 7:00h ujutro. Na putu smo pokupili učenike iz OŠ „Novo Čiče“. Kad smo došli, najprije smo krenuli u razgledavanje. Ono što se većini jako sviđalo je slobodno vrijeme u krugu trgovina. Potom smo došli do jednog dvorca pored kojeg je bilo jezero i oko njega prostor nalik livadi. Rani večernji sati bili su pred vratima, a mi smo svi, jedva čekajući, krenuli prema hotelskim sobama. Većina je uživala u druženju, večeri i vremenu provedenom zajedno s prijateljima. Svanulo je jutro, a kuhinja je već čekala na nas. Potom smo se spakirali do kraja i putovanje se nastavilo. Sljedeća postaja bila je Mađarska državna opera duga 96 m. Saznali smo neke zanimljive stvari slušajući gospodina vodiča i vidjeli veliku operu iznutra. Na kraju su izveli posebnu malu predstavu samo za nas. Vidikovac i Budim bili su nam sljedeća meta, a do njih smo došli prelaskom lančanoga mosta. Pogled s vidikovca je zasigurno bio lijep, ali većina ga nije doživjela i zapamtila zbog goleme gužve. Slobodno vrijeme potrefilo nas je i tamo pa je svatko otišao u drugu stranu... neki u trgovine s hranom i pićem, neki u šetnju, a neki, pak, u suvenirnice. Parlament je bio blizu, a mi smo uživali približavajući se njemu zbog lijepo ukrašenih putića i stazica. Nakon svega toga, spustili smo se niz stepenice na mjesto gdje nas je čekao autobus. Već i pomalo gladni, našli smo se u restoranu pored Balatonskoga jezera.

Šećer na kraju ili nama najzabavnija atrakcija bila je... MAĐARSKA KUĆA GLAZBEEEE! Svi smo se tamo zabavili i svatko je mogao pronaći nešto sebi zanimljivo. Ono što nas je većinu impresioniralo je građa te čarobne glazbene kuće koju je osmislio i napravio japanski graditelj Sou Fujimoto. Njegov projekt odabran je na velikom međunarodnom arhitektonskom natjecanju. Ispred kuće je pod popločan glatkim betonskim pločama. Krov je ukrašen zlatnim zvjezdicama te je površina krova ravna s okruglim rupama. Iznutra je širok prostor, a stepenice koje vode do katova kuće glazbe su kružne, tj. spiralne. Taj cjelokupni izgled, ako sve zamisliš odjednom, podsjeća na gljivu. Mislim da se po dojmovima djece može primijetiti da je ovaj dvodnevni izlet bio ispunjavajuć, dobro organiziran i isplaniran te da bismo opet htjeli doživjeti nešto slično. Hvala profesorici Marić, voditelju, drugoj profesorici, vozaču i svima drugima što su se potrudili uljepšati nam sliku u glavi, povećati nam znanje i potaknuti nas da se sprijateljimo s drugima koje još nismo upoznali.

Iris Novaković, 5. a

Agata Leticia Bulić, 4.b

PAVLEKI U ITALIJI

Nova avantura, nova i stara druženja i sklapanje novih prijateljstava. Četiri dana u Italiji s našim Pavlekima. Naše prvo kulturno i gastronomsko mjesto za obilazak bio je Bergamo. Kratka vožnja uspinjačom do Gornjeg grada (Città Alta), razgled uz stručno vodstvo i uživanje u ljepoti i raskoši bazilike Santa Maria Maggiore i kušanje poznatog kolača iz Bergama – osei.

Osei – tipičan kolač iz Bergama od biskvita i kreme od badema s marcipanom ili čokoladom. Zanimljiv okus.

Neki su učenici kušali i piadinu. Iako je to jelo koje potječe iz regije Emilia-Romagna, piadinu možemo pojesti u cijeloj Italiji. I tako su se, dok su naručivali talijanska jela, učenici služili talijanski jezikom. *Buongiorno, per favore, mi diaquestapiadina. Grazie! Prego!... Ilconto, per favore.*

2. dan – Torino, glavni grad regije Piemonte. Dok smo razgledavali, u daljini smo mogli vidjeti snježne Alpe. Očarala nas je veličina tog grada, bogatstvo i ljepota zgrada i trgova, čistoća i urednost samog centra. A onda razgled Egipatskog muzeja i priča o životu Egipćana. To je drugi po veličini muzej staroegipatske arheologije u svijetu nakon Egipatskog muzeja u Kairu.

Torino

Bergamo

3. dan - Isola Bella – otok na jezeru Maggiore, predivno vrijeme, razgled palače obitelji Borromeo uz stručno vodstvo i šetnja vrtovima u društvu pauna. A popodne smo se odvezli do Vigevana, povijesnog i umjetničkog grada u regiji Lombardia. Poznat je po proizvodnji cipela i uzgoju riže. Profesorica likovne kulture Natalija Stipetić Čus posjetila je i Muzej obuće. Vozeći se u smjeru Vigevana i prema našem hotelu u Vercelliju, mogli smo vidjeti i uživo polja riže. U blizini Vigevana nalazi se i grad Pavia u kojem je sjedište tvornice RisoScotti.

Vigevano

Isola Bella
(Lago Maggiore)

4. dan – Leolandia. Za kraj smo ostavili posjet zabavnom parku Leolandiji. Razgledali smo talijanske građevine i znamenitosti u minijaturi, zabavili smo se na raznim atrakcijama i vidjeli puno životinja. Prekrasan izlet na kojem smo mogli čuti talijanski i govoriti talijanski, uživati u ljepotama sjeverne Italije i kušati talijanska jela. Ova tradicija naših terenskih nastava traje od 2010. godine i nadam se da će se nastaviti i u budućnosti u pratnji naših učiteljica i ravnateljice.

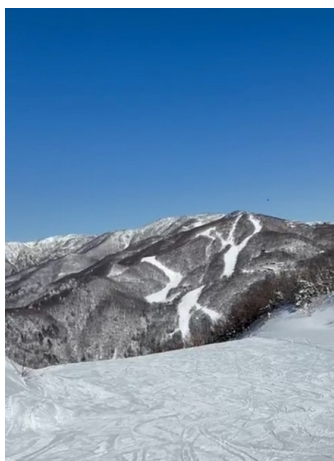
Italiainminiatura

Mole Anotolleniana (Torino) mnogi smatraju najvišim muzejom na svijetu. Od 2000. godine u ovoj zgradi se nalazi Museo Nazionale del Cinema, odnosno Muzej kinematografije.

Gordana Zatezalo, učiteljica talijanskog jezika
Martina Hrdalo, učiteljica latinskog i grčkog jezika
Natalija Stipetić Čus, učiteljica likovne kulture i
Vesna Vrbanić Jančić, ravnateljica

MOJ POSJET JAPANU

Tata i ja krenuli smo u Japan s ciljem dobrog skijanja, upoznavanja japanske kulture i njihovog načina života. Krenuli smo zrakoplovom iz Zagreba, preko Dohe, do Tokya. Naše odredište bila je regija Nagano koja je poznata po zimskim olimpijskim igrama iz 1998. godine. U Naganu su nas dočekali naši prijatelji iz Hrvatske koji su tamo bili već neko vrijeme. Naš smještaj bila je mala tipična japanska kuća. Male sobe, niski stropovi, papirnati zidovi i mali izvor tople vode u dvorištu. Namještaja nije bilo previše, a nije bilo ni grijanja. Morali smo koristiti posebne grijalice kako bi zagrijali kuću. U Naganu se nalazi dosta skijališta pa smo svaki dan išli na neko drugo skijalište. Snijeg je padao skoro svaki dan i na nekim mjestima ga je bilo preko tri metra. Kako u Japanu ima toliko puno snijega, posebno mi je bilo zanimljivo skijanje izvan staza, po šumama, što je u Japanu dosta popularno. To mi je jedno od najdražih iskustava u životu. Stvarno sam mogao isprobati nešto novo što nigdje drugdje neću moći kao ovdje.

Jedan dan odlučili smo, nakon skijanja, otići u park zimskih majmuna. Park Jigokudani pun je toplih izvora koji tvore bazene te ih majmuni koriste. Kupaju se u toploj vodi usred šume kako bi izbjegli hladnoću. Japan je poznat po mnogim izvorima tople vode te se Japanci znaju kupati u takvim kupalištima koja zovu "onsen". Samo u našoj ulici smo ih pronašli deset.

Također jako sam zavolio japansku hranu. Svaki put bih probao nešto drugačije i uvijek bi me iznenadilo. Ništa nije bilo isto kao u Europi. Lokalna hrana se nalazi skoro na svakom uglu i svaki restoran nudi nešto malo drugačije. Posebno mi se svidio restoran u kojem smo sami pekli meso. Japanci su dosta skromni i jako uredni, ništa ne ostavljaju iza sebe i uvijek je sve čisto. Također su i jako ljubazni, nigdje nismo negdje ušli, a da nas netko nije pozdravio. Nakon deset dana skijanja u regiji Nagano, tata i ja odlučili smo otići u Tokyo (najveći grad na svijetu). Ujutro smo krenuli prema stanici i za nekoliko sati vožnje brzom željeznicom Shinkansen, koja može voziti brzinama i do 300 km/h, bili smo u centru Tokya. Stvarno mi je bilo zanimljivo koliko smo se dugo vozili kroz grad vlakom samo da dođemo do njegovog centra. Odlučili smo se malo prošetati centrom grada i vidjeti kakav je tamo život. Sve je ubrzano, ali bez kaosa i nereda, nigdje nema zastoja ni gužvi. Također, iako nema kanta za smeće, sve je čisto.

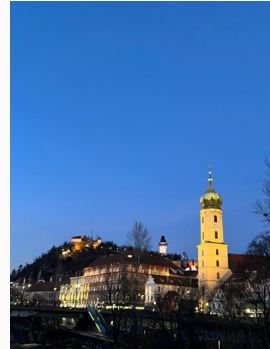
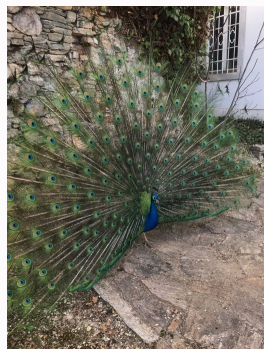
Drugi dan posjetili smo i najvišu građevinu Japana "Tokyo Sky Tree" s kojeg se pruža pogled na cijeli grad kojem se ne vidi kraja. Prolazili smo još dosta gradskih parkova i Carsku palaču koja na žalost nije otvorena za posjete. Jednu večer otišli smo do najprometnijeg raskrižja na svijetu Shibuya gdje dnevno prođe preko milijun ljudi te je jako užvovito. Tokyo je dosta drugačiji od ostatka Japana, ali isto poseban na svoj način.

JA U ERASMUSU

Erasmus je program Europske unije čiji je cilj razmjena učenika i nastavnika unutar država Europske unije radi stjecanja različitih znanja. U Erasmus projektu svake godine sudjeluje puno učenika i nastavnika te im je to iskustvo za cijeli život. Posjećuju različite europske gradove te uče, ali se i zabavljaju. Ja sam ove godine sudjelovala u Erasmus projektu u sklopu svoje glazbene škole te sam posjetila austrijski grad Graz. Tamo sam, zbog toga što je cilj putovanja bio učenje o glazbi, imala sate klavira, slušanje nastave i koncerte, a sve to u njihovoj glazbenoj školi. Osim toga, imala sam vremena i za obilazak grada. Svaki dan sam šetala ulicama Graza i svaki sam dan radila nešto potpuno novo. Putovanje u Graz bilo mi je stvarno nezaboravno iskustvo i vrlo rado bih ga ponovila!

Mia Bedek, 8.d

PONEŠTO O NJEMAČKOM...

Hallo! Mein Name ist Zdunić, Dinka Zdunić. Poznajete me i kao Frau Zdunić. Da vam kažem nešto o njemačkom jeziku. Nije baš jako lijep, znam, ali je jako koristan. Čujte moju priču.

Ich habe drei Schwestern. Kad smo bile male, ljeti bismo se kupale u kampu u kojem je bilo jako puno turista s njemačkoga govornog područja. Bilo nam je zanimljivo osluškivati koju smo od riječi iz njihovih razgovora čule u tada popularnim partizanskim filmovima ili na austrijskim TV – programima te ponavljati potihom za njima. Nije pristojno prisluškivati, znam, ali ponekad je baš edukativno. Kad god bismo uhvatile priliku, rekle bismo nešto na njemačkom, bio to samo pozdrav ili zahvala. Osjećale smo se važno što mi ipak znamo nešto njihovog jezika, a oni uglavnom ništa od našega. S vremenom je naše znanje raslo, a počele smo ga učiti i u školi, a ja sam ga kasnije i studirala. I područje njegove primjene je raslo: tati je trebalo prevesti neke upute za alat, najpopularniji časopis za mlade “Bravo” izlazio je samo na njemačkom

Vanja Zubčić, 5.b

jeziku, prijateljica je za vrijeme rata trebala pomoć u pisanju pisama nekim Nijemcima, škola me poslala na jednomjesečnu stipendiju u Njemačku, surađivalo se s raznim njemačkim udrugama, prijatelji su htjeli liječiti kćer u Njemačkoj pa je trebalo razgovarati s tamošnjim liječnicima... Puno je bilo situacija u kojima je trebalo znati baš njemački. Zato sam odlučila da bih i ja mogla prenositi to znanje, dati svojim učenicima slobodu koju nam pruža poznavanje stranih jezika. Jer upravo taj osjećaj imam kad dođem u neku stranu zemlju čiji jezik poznajem – osjećaj slobode. Slobode od straha da neću nešto razumjeti, da ću se na neki način izgubiti zbog nepoznavanja njihovog jezika. Učiti njemački jezik nije uvijek pjesma (što znači da nije uvijek lagano), ali je u nižim razredima često stvarno pjesma. Učimo kroz pjesmu, igru, glumeći dijaloge... I lijepo je i zabavno i dosadno i teško. Iskreno vam kažem, a vi meni recite kako je vama ili što ste čuli od prijatelja.

Danke für eure Aufmerksamkeit! (Hvala na pozornosti!)

Auf Wiedersehen!

Eure Frau Zdunić

ŠKOLSKO ZVONO

Tako prepoznatljiv zvuk djetinjstva.

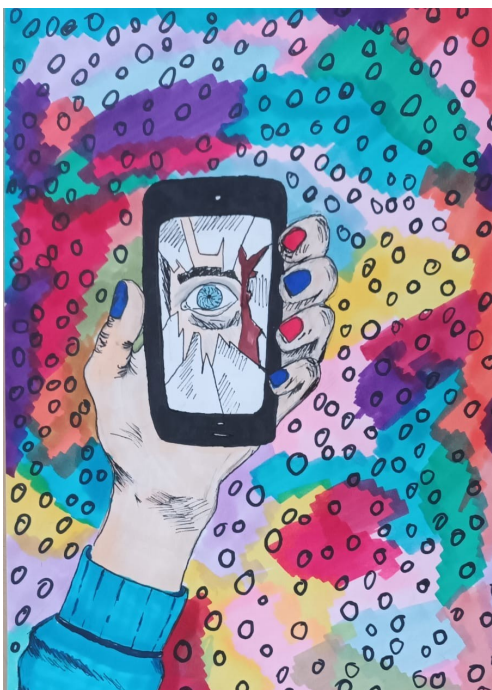
Ono koje presijeca razredni muk, napetost ispitivanja. Suradnik kazaljke na satu, danas strogo usklađen s preciznim mjerenjem vremena. Zaglušujuće zvuči hodnicima.

No, nekad nije bilo baš tako.

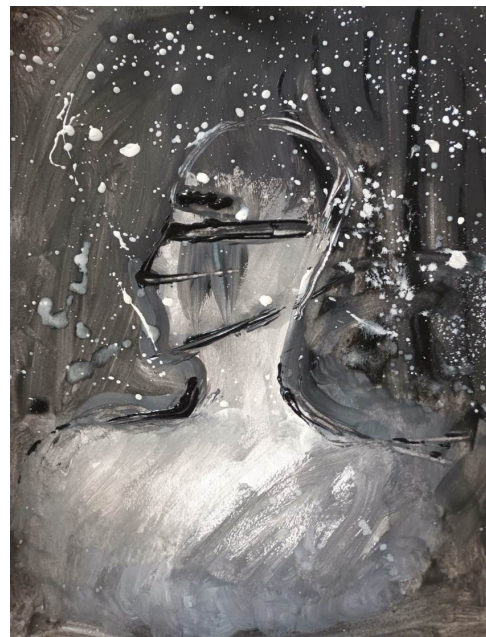
Do petog razreda doživljavao sam ga tek kao jednu obveznu akustičnu školsku sliku. No, onda je došlo vrijeme za - portu. Porta, sobičak pored glavnog ulaza u školu, postoji i danas, no nekad su ondje obitavali dežurni učenici. Što je razred niži, to je želja za portom veća i razrednici su morali postavljati visoke kriterije po kojima bi netko zaslužio takvu veliku čast. U mojem dubravskom "8. maju" (kako se nekada zvala moja osnovna škola) dežurstvo na porti značilo je dosta toga: bili smo psi čuvari vrata (strogo ih tek odškrinuli dok se ne bismo uvjerali da osoba s druge strane zaslužuje ući), raznosaci raznih obavijesti (satničara i ravnatelja i ostalih službenih osoba) koje bismo morali naglas pročitati pred razredom u koji bismo ušli i potom bismo, službeno i strogo, pričekali da nam učitelj potpiše paraf pored imena svojeg razreda.

Tražili bismo i razrede kako bismo donijeli zaboravljen pribor (posebno za tjelesni i likovni), no najvažnije od svega - bili smo zvonari. Odmah do vratnica porte nalazio se neugledan i istrošen keramički prekidač ("šalter") na kojem su desetljeća pritiskanja već ostavila trag. Oh, koliko je bilo intervencija (daj malo skрати hrvatski, daj malo produži odmor, pita nas matišu, zakaj nisi zvonio na vrijeme), no većina nas željela je savjesno, precizno i odgovorno raditi svoj posao do te mjere da se oštrooko pazilo i na vlastiti ručni sati i na uru na zidu u velikom školskom predvorju. Ja te portirske dane nisam volio, a kasnije nisu ni drugi. Postali su gnjavaža, trebalo je nadoknaditi izgubljene sate, katkad je zamarala dosada, a i taj nesretni prekidač se znao zaglaviti pa sam u nemoći pokušavao obuzdati poludjelo zvono koje se nije gasilo više od pola minute. Razrednicima je bilo sve teže naći portire i sve je nekako brzo blijedilo.

A što reći ako se zna da sam školsko zvono znao čuti u vlastitom domu. Moja je kuća gotovo preko puta škole, dijeli je tek jedan razrijeđeni red kuća pa se gotovo sve i vidi i čuje. Da, to je taj likovni kabinet, smješten na sjevernoj strani i to na prvom katu i fantastično se vidi moj balkon. Dosta godina kasnije gledao

Ema Jureša, 7.c

Ema Jureša, 7.c

sam ga iz sasvim druge perspektive, kao učitelj hrvatskog na zamjeni.

Ako mi je negdje školsko zvono nedostajalo, to je svakako bilo na satu tjelesnog. U dvorani ga nije bilo, kao ni sata, pa me ništa nije moglo utješiti da bih se mogao izvući s kozlića, poligona, stoja ili koluta naprijed. Teško se zvonu bilo probijati do sportskog aneksa škole i kroz labirinte svlačionica, sve je to nadomještala profesorova zviždaljka.

Kako je vrijeme prolazilo, tako je automatizacija prevladavala i sve se odigravalo samo po sebi. Doduše, na Gornjem gradu školsko zvonu ima opaku konkurenciju. Sve okolne crkve nadglasavaju ga svojom zvonjavom, a što tek reći na kulu Lotršćak i top u podne.

Bolje top u podne, nego top u imeniku - rekli bi neki.

Zvono ostaje i ljuti nas i draži i veseli, no kada ga ne čujemo, svi se uznemirimo, neizostavan je on mjerač našeg školskog života.

Viktor Mihaljević, prof.

Uz **Bilića Luku** *Sloga* nema muku, za povijest dobiva poruku.

Bušić Ema dobre duše, ocjene iz engleskog joj snove ruše.

Lune Đogić u školi često nema, ali kad se vrati, nema problema.

Dossy se uvijek snađe kad s profesorima upadne u svađe.

Tessa tjelesni nikada nije radila, al' se zato u *Leggieru* zabavila.

Jakov dok pjeva, igra pantomimu, a u nogometu je najgori u timu.

U školi ga svi zovu **Nik**, ali je zato u rukometu prvi pik.

Marcijan je marljiv bio kada je htio.

Lukas Jončić na nastavi odličan bio, a na maturalcu...

Mija Katić sedmi razred jedva prošla, od 365 dana par puta došla.

Kokot u vrtiću bio glavni baja, al' ga u osnovnoj čekala profa Maja.

Toni je za *male* povoljan, a ocjena iz kemije skoro dovoljan.

Lukić Jana umjetnica prava, a od matematike boli ju glava.

David je učenik odličan bio, ali govoriti je minimalno htio.

Alek u razredu najniži, a kad baca koplje, Marsu sve bliži.

Janko Piskač u *Slogi* prva klasa, a u školi *tabula rasa*.

Luka Podrug košarku je uvijek učio, a na hrvatskom se dosta mučio.

Predović Vita DJ je bila, ali se u mraku skrila.

Ptičar Mihaela uvijek hranu nosi i sreću donosi.

Petar Sabol voli piti colu i na nogometu je uvijek na голу.

Mara Sarić dobro čitala, ali nijednu lektiru detaljno pročitala.

Mislavu se škola teško prima, al' zato najbolju gajbu za druženje ima.

Smoljanović Eva pol' svijeta prošla, al' u školu rijetko došla.

Srebačić Mia mala k'o vila, ali se s profom Brzicom raspravila.

Laura Zlački uvijek tu je, a njena voda svima putuje.

8.a

Razrednica:

Marija Klokočar

U školi se šuška - svi već znaju,
8.b je razred u svom sjaju.
Pametni k'o enciklopedija cijela,
al' disciplina nam se odavno kontroli otela.
Bilješke padaju, šaptom, bez glasa,
a učenik sjedi bez nade i spasa.

Zadaća iz matke?
Ma tko to još piše?
Na praznom papiru samo se crta
i bez reda riše...

Ormarići? Ma kakvi,
to je naš san,
sve nosimo u torbi – i sendvič, a
neki rijetko lektirni roman.

Ali prije sata iz hrvatskoga,
molitva započne tiha i duboka:
„Molimo ti se, sveti dnevniče znanja,
spasi nas od trećeg ispitnog rešetanja!“

Kad zazvoni zvono, veselje krene,
8.b se razbaca kao da skrene...
Živahni, glasni, kao pčela roj,
spremni za nekakav novi boj!

No, kad profa pita, svi opet šute,
i u sebi nešto stalno mute.
Iza tog smijeha i svih naših šala,
skriva se ekipa 8.b koja nikad nije stala!

8.b

Razrednik:

Dino Pongrac

Iva Anić (Iva-gljiva) – poznata po tome što je šutljiva.
Oto Bojanac (Njoto) – poznat po svom crtanju.
Marija Damjanić (Mare) – poznata po tome što uvijek ima žvake.
Leo Dolenčić – poznat po sjedenju u prvoj klupi.
Vida Georgievski (Vidica) – poznata po dramatiziranju.
Ena Guina (Enči) -poznata po pričanju njemačkog jezika.
Aldrin Igrista (Albanac) – poznat po tome što...
Franjo Jukić (Njofra) – poznat po svome hercegovačkom naglasku.
Karim Lojo (Lojo) - poznat kao zabavljač razreda.
Teo Mance (Teoč) – poznat po filozofiranju.
Ilija Martić – poznat po tome što voli povijest.
Mirijam Matijević (Ginger) – poznata po atletici.
Paolo (Gym bro) – poznat po svojim čestim odlascima u teretanu.
Leonida Pavić – poznata po čestim izostancima.
Laura Pereković (Boxer girl) – poznata po tome što nekada previše priča.
Luka Pilić (Pilić) – poznat po svojim neispravljenim jedinicama.
Marin Prlić (Fufra) - poznat po svojoj pufastoj kosi.
Eliza Reiner (Eli)- poznata po ne nošenju školskog pribora.
Marko Rendulić (Renda) – poznat po cucljanju jabuke.
Filip Rigo (Fićo) – poznat po dobrim ocjenama.
Tara Schwarz – poznata po svojem lošem vidu.
Eva Smolek – poznata po svom načinu oblačenja.

Lea Starčević –
 poznata po pletenju.

Marko Šujica (Šujica) – poznat po glupiranju sa Šimunom.

Šimun Tomljenović
 – poznat po jedenju papira.

Dora Vrančić (Dorči) – poznata po svojoj zbunjenosti.

Alisa Vujačić (Lisica) – poznata po bojanju svoje kose.

Ena Guina i

Vida Georgievski, 8.c

8.c

Razrednica:

Dinka Zdunić

Lana Adamović: jako voli crtati i odlično svira gitaru.

Mia Bedek: Mimi, jako je pametna i brižna.

Katja Begović: Kation, vrlo je zabavna i smiješna (nadimak je očito dobila na satu kemije).

Nicole Črnelč: Ima kosu kao zlatokosa i draga je prema svima.

Aleksandar Dragojević: Aco, ne sjeća se kad je zadnji put čuo svoje puno ime.

Antonio Fućak: Toni, vrlo je brz i dobar u nogometu.

Eva Filipović: super crta i ima dobre naočale.

Dea Gwen Grujić: ima dobar stil i voli se grliti.

Luka Jareb: Jareb, nitko mu se ne obraća s „Luka“. Ima najzanimljivije činjenice.

Sofia Juratovac: puno priča i obožava kemiju.

Lara Krajc: Lara, jako pametna s odličnom kosom.

Franjo Lulić: Franjo, jako je smiješan i super čita.

Borna Marković: svira klarinet i ima dobre majice.

Jana Musić: Janica, ide u srednju glazbenu školu i voli slušati strane pjesme.

Ivan Naglić: trenira nogomet i odlično svira klavir.

Fran Pavlinić: trenira vaterpolo i ima psa.

Bartol Pepić: voli parfeme i dobar je đak.

Luka Pušeljić: razredni svećenik, svi mu dolaze po savjete.

Mate Radić: sramežljiv je i ne priča puno.

Luka Rosandić: Rosi voli automobile i dobar je prijatelj.

Mia Srđić: trenira sinkronizirano plivanje i ima jako lijepe oči.

Marla Stavljenić: sjaji.

Ema Sučić: voli čitati knjige i slušati Taylor Swift.

Vito Vugrin: radi odlične murale.

Filip Zadro: ima odličan rukopis i ide mu matematika.

8.d

razred pun različitih ljudi

Razrednica:

Dijana Rumiha

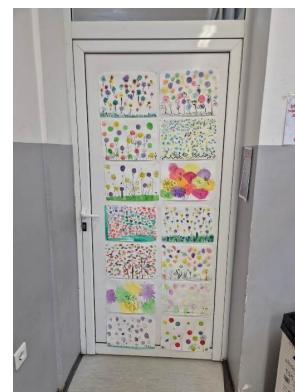
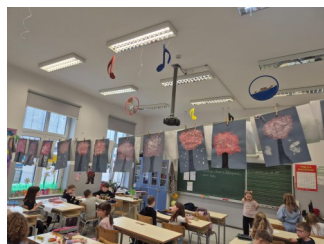
2.c

U razrednom kazalištu 2.c glavni glumci su Ana i Marko. Učenici ih vikendom nose kući i s njima proživljavaju razne dogodovštine; idu u trgovine, na razna putovanja, spavaju u njihovim krevetima, ručaju zajedno... Naše lutke pišu dnevnik koji čitamo svaki petak kako bismo vidjeli kako su se proveli kod pojedinog učenika. Iza ovog paravana odigravaju se i razne lutkarske predstave.

U 2.c bavimo se i kostimografijom.

Posebno smo sretni kad dođe proljeće.

DOLAZAK PROLJEĆA

Proljeće je predivno, proljeće je sjajno.

U proljeće svi su sretni.

Tijekom proljeća svijet oživi.

Cvijeće je naraslo.

Elena Smola, 2.c

VALENTINOVO

Valentinovo je dan

kada se slavi ljubav.

Kada se slavi ljubav

kod velikih i malih.

Valentinovo je lijep dan.

Tara Regvar, 2.c

Marin Škrbić, 2.c

ULICA I PROLJEĆE U 1.b

Jakov Zelmanović, 1.b

Kim Švenda Kmet, 1.b

Oliver Kordić, 1.b

Franka Kolić i Marin Grgić, 1.b

Korina Katavić i Viktor Šujica 1.b

Lena Zidanić i Jakov Zelmanović, 1.b

Viktor Bezak i Margita Tuđina, 1.b

SPORTSKI USPJESI

Plivanje 4. - 8. razred, djevojčice = 2. mjesto u Zagrebu, 2. mjesto na državnom natjecanju:

Mara Sarić, Maris Matus, Nika Starešinić, Sara Pavlinić, Tina Sinožić, Jana Pezić Krivdić, Klara Lulić, Mila Karačić i Klara Fabijanić.

Rukomet 7. - 8. razred, djevojke = 3. mjesto u Zagrebu:

Lorena Blažić, Mia Oštarčević, Lara Varenina, Maša Dundović, Alisa Vujačić, Laura Pereković, Dora Dent, Dora Vrančić, Vita Predović.

Mentor: Goran Nagy, prof.

VIDIM TE, ČUJEM TE, VAŽAN SI MI

Vidim te, čujem te, važan si mi! treći je dobiveni Erasmus+ projekt financiranih sredstvima Europske unije u našoj školi, a provodi se od 1.9.2024. do 28.2.2026.

Uočili smo glavne potrebe koje smo povezali:

1. Razvijanje metode rada i strategije za smanjenje stresa i povećanje uspješnosti
2. Razvijanje kritičkog mišljenja i vrednovanje informacija kroz korištenje IKT-a i AI u obrazovnom procesu
3. Jačanje svijesti o zajedničkim vrijednostima ,raznolikosti te društvenoj, kulturnoj i povijesnoj baštini kao važnoj pretpostavci razvoju identiteta.

GLAVNI CILJEVI:

Cjeloživotnim formalnim i neformalnim učenjem unaprijediti vještine koje pridonose jačanju mentalnog zdravlja i dobrobiti za učenike i učitelje, razvoju socijalnih i interkulturalnih kompetencija, kritičkog mišljenja i medijske pismenosti, a time i sprečavanju i suzbijanju dezinformacija i lažnih vijesti, osvijestiti i ojačati osjećaj pripadnosti zavičajnom, nacionalnom i europskom identitetu.

TKO SUDJELUJE?

Cijela škola, a učitelji koji su napisali projekt su: Maja Klanac, koordinatorica, Nikolina Matovina Hajduk, Vesna Vrbanović Jančić, Marija Klokočar, Martina Hrdalo, Dino Pongrac, Iva Šoštarić, Goran Nagy, Mirna Stošić, Sandra Huzjak, Nikolina Petrov Vušković, Suzana Perković, Marko Marčec, Lidija Orešković, Dijana Rumiha Brzica, Renata Brzica.

Maja Klanac

Sufinancirano sredstvima
programa Europske unije
Erasmus+

LITERARNI OSTVARAJI

Lovac

u dub**O**koj mračnoj šumi
gdje **V**jetrovi
j**A**ko pušu
lovi jednog **C**vrčka
Jana Pezić Krivdić i Katja Dragić, 5.a

PRONAĐI ME U PJESMI

Lik sam iz bajke
ili junak iz priče,
u stihove sam se skrio.
Čitaj redom
podebljana slova
kako bi me otkrio.

Ita Tissauer Pavičić

Brižna

b**A**ka
če**K**ala
Crven**kA**picu
Jana Pezić Krivdić
i Katja Dragić, 5.a

Živio jednom jedan **C**ar
koji je želio im**A**ti
p**R**edivno
Istkano
večer**N**Je
pl**E**teno ruho.
U **G**rad su
d**O**šli
luka**V**ci
k**O**ji
su ga iznevje**R**ili.
On se rast**U**žio.
A drugi su se**H**ihotali
carevom nevidljiv**O**m ruhu.
Iris Novaković, 5.a

Zimi se skriva
i otrov i**M**a.
Ljeti **I**de van
kad **J**e lijep dan
da bi im**A**la dobar san.
Šimun Orlović i Ivor Varga, 5.a

Zaljubio se
Velikim srcem
u ljepot**I**cu.
Jednoga dana
sv**E** se promijenilo
i živjeli su s**R**etno.
Lucia Radišić i
Sara Lugonjić, 5.a

S magarcem
po šumi **H**oda.
U **R**azne pustolovine
Zaj**E**dno idu
i princezu **K**radu.
Lucia Radišić i Sara Lugonjić, 5.a

Bolesnu

i st**A**ru
vu**K** pojeo,
a lov**A**c spasio.
Ivano Osredečki i Mateo Plenar, 5.a

Mali

š**A**šavi
ma**G**arac
im**A**o je
prijatelja Sh**R**eka
i bili su n**A**jbolji prijatelji
Cijeli život
Jana Pezić Krivdić i Katja Dragić, 5.a

Sočnu jabuku
Njoj je ponudila
A bila j**E** otrovna.
Stara babaro**G**a
jab**U**ku je
ponudila **L**Jepotici
I ona ju je pojela.
Stari**C**a sretna,
A ljepotica zaspala.
Antonija Rogić i Hana Ožegović, 5.a

Bila je jedna žena zloče**S**ta
pa posta**N**e zmija.
Ali se u ženu opet pretvori
kad u šumi sretne **H**rabrog mladića.
On se zaljubi u nju i lako upadne u njenu z**A**mku.
Mila Jukić i Margareta Matijević, 5.a

PJESMA U PROZI

Sedmaši su na satu Hrvatskog jezika slušali, čitali i analizirali pjesme u prozi različitih autora. Uočavali su osnovna obilježja ovog posebno organiziranog kratkog proznog teksta u kojemu se pjesnik koristi svim izražajnim sredstvima lirske pjesme, osim stihom. Čitanje i slušanje nadahnulo ih je da i sami napišu pjesmu u prozi. Odabir teme bio je slobodan. Evo njihovih pjesničkih pokušaja.

Ita Tissauer Pavičić

LJUBAV

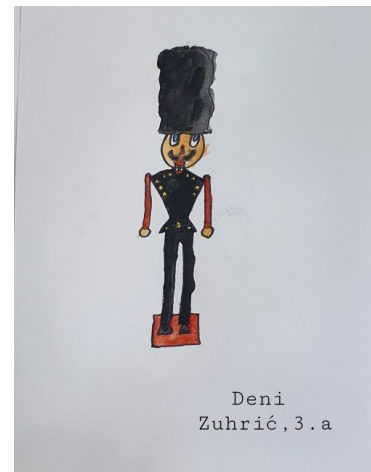
Ljubav je dvoje mladih kao sunce. Žarka, crvena.
Kad čuješ ljubavnu pjesmu, odmah pomisliš na njih. Oni su kao dva zrna riže, uvijek se žele spojiti. Jedno drugome uljepšavaju dane. Mjesece. Godine.
Njihova ljubav nema granica. Ide do zvijezda, u svemir...

Josip Radoš, 7.d

MRŽNJA

Mržnja nije dobra. Kada mrzimo, nećemo postupiti ispravno.
Mržnja je brža od zvuka. Hoda ulicama. Čeka sljedeću žrtvu.
Uništava ljubav.

Sven Režek, 7.d

NOĆ

Noć je tiha i mirna. Zvijezde svijetle pod tamnim nebom, a mjesec ih nježno prati.
Sve spava, samo cvrčci pjevaju svoju pjesmu. Noć donosi odmor i snove skrivajući svijet u svojem tamnom ogrtaču.

Paula Šviglin, 7.a

SNOVI

U snovima se skrivaš od stvarnosti. U snove mašta dolazi. Akcija. Zabava. Želje...
Svašta. Skačem sa zgrade na zgradu, rješavam zagonetke. Sretna sam i opuštena.
Sve dok me netko ne probudi i vrati u dosadnu stvarnost.

Lana Perinić, 7.a

OBLAK

Taman, tmuran i tužan. Jedva čeka da počne plakati. Kaže mu čovjek: „Čovječe, opusti se!” No oblak mu uzvraća: „Ne znam.” Stalno nosi teret i ne može se odmarati.
On nema prijatelja i često je usamljen. No kada dođu lijepi dani, druži se sa Suncem i nebom. Zimi je teško biti oblak, ali ljeti je užitak.

Filip Jurjević, 7.a

SVILAJA

Gledam je iz daljine, tvrda i šutljiva. Kamen joj puca na suncu, a trava raste gdje nitko ne gleda. Ona zna sve moje tajne. Kada hodam njenim stazama, čini mi se kao da koraci nisu moji. A ona samo stoji. Mirno. Vječno. Kao da traži da joj se divim.

Stjepan Radoš, 7.b

TIHI OCEAN

Mjesto gdje vjetrovi nikada ne prestaju, gdje pirati kradu brodove, gdje morski psi vladaju. Morski vlak valova juri kroz oseku. Opasno mjesto. Tihi je ocean tih?

Kristijan Čendo Metzinger, 7.b

LJUDI

Pohlepa, tuga, bezosjećajnost, praznina, nehumanost. Umovi puni nestvarnih osjećaja, srca puna tmine, ne daju duši da procvjeta. Ne daju dobrim srcima da se oslobode, da viknu i da mole – za mir, za pravdu, za jednakost svih. Ljudi, nitko ne poštuje ljude...

Vita Zvonar, 7.d

VRIJEME

Vrti se oko svijeta, ili se svijet vrti oko njega. Sekunde. Minute. Sati. Dani se pretvaraju u tjedne. Kao da te lovi i stvara pritisak, neugodu. Ide u vječnost i ne prestaje. A ti ga ne možeš uloviti. Malo više vremena!

Miriam Đurić, 7.d

ŠKOLA

Svaki dan. Svaki sat. Više ne znam što da radim. Ne mogu spavati, ali umorna sam. Jedina stvar o kojoj mogu razmišljati. Kako će sutra proći? Kako će prekosutra proći? Kako će sljedeći tjedan proći? Svi me pitaju: „Kako ti ide u školi?” Ne znam, prijatelju, ne znam. Jedva preživljavam. Gubim olovke, mine i gumice. Sve mi krađu, čak i moju razumnost.

Mila Karačić, 7.d

ZAGREBAČKA ZIMA

Opet je došla hladna zima. Magla je pala na grad, mraz u travi. Advent. Kuhano vino i fritule. Kad prođe Nova, Zagreb u tišini čeka proljeće.

Nina Leko, 7.b

VODOTORANJ

Rat 1991. Vukovar. Vodotoranj kao simbol hrvatskog zajedništva. I dalje ponosno stoji.

Roko Bralić, 7.b

NE ZNAM (NA TESTU)

Kada previše razmišljaš, zagledaš se u daljinu i ne možeš doći do odgovora koji tražiš.

Kada napokon napišeš odgovor, onda se premišljaš je li točno ili nije, a u glavi se cijelo vrijeme vrte dvije riječi – „ne znam”.

Leo Špehar, 7.a

ZALAZAK

Dvoje. Dive se zalasku sunca. Sjede i uživaju u pogledu. Sunce zađe i svatko ode svojim putem.

Dora Dent, 7.b

ŠUME

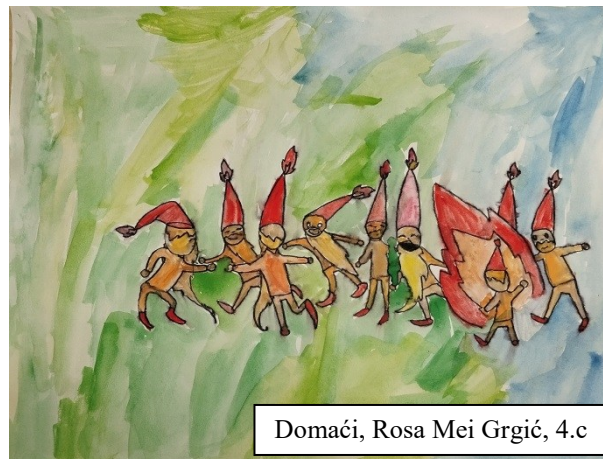
Šume. Drvo je temelj. Mjesto mira, tišine, misli. Pokrivač planina i otoka. Šarene ili jednoboje, jedinstvene i različite. Izvor kisika, život.

Fran Patrlj, 7.b

CRVENKAPICA: VUKOVA STRANA PRIČE

Sigurno ste već čuli priču o Crvenkapici i mislite da je vuk negativac ove priče, ali ne možete suditi knjigu po koricama, već morate zaviriti unutra i pročitati što piše na stranicama. Vjerojatno ste već čuli za mene, zlog vuka“. No nisam ja zao. Možda jesam neuredan i strašan, ali odgajan sam među vukovima, što ste mogli očekivati od mene? Istina je da se šuljam po šumi, ali u moju obranu ja sam novinar. Otkrivam misterije ove šume sa svojim „partnerom“ vjevericom, koju zovem Živac jer mi ide na živce. Nova misija mi je bila otkriti nešto o jednoj Baki koja živi točno u srcu mračne šume. Neki tvrde da je ona najbolja i najluđa skijašica koja, kada pobijedi, pobjegne prije nego što stigne uzeti trofej. Ostali kažu da je ona samo draga bakica s unukom Crvenkapicom i najboljim kolačima u cijeloj šumi. Kada smo Živac i ja krenuli, vidjeli smo

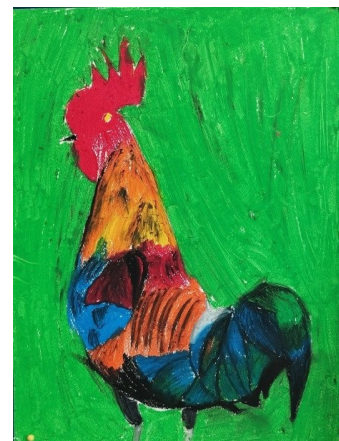
Domaći, Rosa Mei Grgić, 4.c

Crvenkapicu koja se vozila na biciklu s košarom i jednim zecom, neprestano je pjevala. Iskreno, meni je to bilo zaista sumnjivo. Proveli smo skoro pet sati tražeći Bakinu kuću, bili smo jako umorni. Sjeo sam na panj i razmišljao dok je Živac nešto petljao po kameri i ostaloj opremi. Sjetih se one Crvenkapice, dobio sam ideju. Trebamo slijediti Crvenkapicu do Bakine kuće, no jedini problem je to što ne znamo gdje je djevojčica koju sam prozvao Crvena. Nedaleko od nas bila je žičara iz koje je ispala Crvenkapica. Kada je ustala, Živac i ja smo stajali iza grma. Moje su se oči vidjele kroz granje, uz to mi je trbuh počeo kruljiti od pokvarenog ručka pa se činilo da režim kao zvijer. Crvenkapica se prestrašila. Nije bježala, stajala je na mjestu. Živac se odjednom pojavio s druge strane i fotografirao je i to s upaljenom bljeskalicom. Tada sam joj prišao i postavio joj mnoga pitanja, ali mi nije odgovorila. Pokušao sam joj ukrasti košaru, no počela je bježati. Probao sam je uloviti, ali me prevarila i pao sam u rijeku. Kada sam se osušio, na nas je naletio zec koji nam je rekao gdje se nalazi Bakina kuća, čak nam je pokazao i prečicu. Kada smo stigli, tamo nije bilo nikoga. Vidjeli smo samo puno stvari koje podsjećaju nabaku, kao što su suveniri i bakin kostim. Istražili smo Bakinu kuću i otkrili mnogo trofeja, nagrada, dasaka za skijanje i opreme za skijanje. Kada smo namjeravali otići, čuli smo kucanje po vratima. To je bila Crvenkapica. Živac se prestrašio i sakrio se u ormar, pokušao sam se i ja sakriti u ormar, ali nisam stao i slučajno sam progutao jednu bakinu košulju. Uzeo sam neki bakin kostim, obukao ga i legao u njezin krevet. Crvena je ušla i prišla mi, no nije znala da sam ja onaj vuk. Ona je počela sumnjati i ispitivala me neka čudna pitanja. Shvatila je da sam vuk.

Pokušao sam joj sve objasniti, ali sam slučajno povratio onu bakinu košulju.

Košulja je bila puna crvenih mrlja od onog lošeg ručka koji sam pojeo.

Crvenkapica se izbezumila, lupila me i pobjegla. Pozvala je policiju koja me je odvela u policijsku stanicu. Ipak, došao je Živac s našim šefom i sve detaljno objasnio. To je bila prva pametna stvar koju je Živac ikada napravio. Pustili su me iz zatvora i dobio sam povišicu, zato sada odlazim u Australiju otkriti nove misterije sa svojim partnerom, zapravo šef ga je imenovao mojim pomoćnikom pa se može reći da ja i moj (službeni) pomoćnik Živac idemo otkriti nove misterije i postati najbolji novinari na svijetu (uglavnom ja).

Pijetao, Sara Pavlinić, 4. c

ŠTO JE, VUČE?

Bolio me zub, jako me bolio zub. Nisam više mogao spavati. Iz kreveta sam se digao rano. Zbog dosade sam odlučio prošetati šumom i udahnuti svježeg zraka. Zagledao sam se u lijepe proljetnice, duže vremena sam ih promatrao pa sam čak i ubrao po dva-tri jaglaca. Osjećao sam se smirenije nego ikad dok nisam ugledao neku crvenu vrpču... Kad sam se približio, skočio sam od straha, bila je to zapravo djevojčica koja je sretno skakutala po šumi. Djevojčica se također prestrašila i visoko skočila. Bome sam se poprilično tužno osjećao jer sam ja, ipak, samo vuk! „Neću te pojesti, draga djevojčice“, rekao sam joj, iako je izgledala vrlo ukusno. „A, a, djevojčice, kako se ti zoveš?“ pitao sam je. Odgovorila mi je drhtavim glasom: „Ja, ja vam se, vuče, zovem Ana, ali me svi zovu Crvenkapica!“ „U redu, Crvenkapice“, odgovorio sam joj brižno. Počela mi je curiti slina dok sam se zagledao u njezinu košaricu koja je bila puna hrane. Mala Crvenkapica je to očito primijetila i pitala me jesam li gladan. „Ohh, jesam, jako sam gladan, ali znaš, mene jako boli zub pa ne mogu ništa zagristi.“ Jadno sam pogledao prema travi. „E, pa vuče, onda ti je tu rješenje!“ Crvenkapica se veselo počela smješkat i nastavila je hodati dalje. „Moja baka je zubarica i mogla bi ti pomoći! Pođi sa mnom!“ Nisam bio u stanju reći Crvenkapici da se strašno, ali strašno bojim zubara. Uspio sam je kratko zaustaviti. „Ooo, Crvenkapice! Zašto ne bi ubrala malo cvijeća za baku?“ „Može!“ usklikne. Počeo sam se jako bojati, zgrabio sam list i njime obrisao čelo. Bolio me trbuh. Nisam uopće htio ići zubarici. „Hajmo, vuče!“ „Ej! Kako tako brzo?!“ pitao sam Crvenkapicu nervozno. „Neznam, vuče. Hajde! Moramo požuriti!“ Iako sam se trudio zastajkivati cijelim putem, došli smo ranije nego što sam se nadao. Kad sam ušao u bakinu kuću, začulo se iz druge prostorije: „Dušo moja!“ Bakina rečenica nije trajala dugo jer je zastala nasred sobe. „Ana, to nije vuk?“ „Bako, je, to je vuk!“ „Kako si mogla dovesti divlju životinju u moju kuću?!“ „Ali, bako! Treba pomoć, ne grize! Boli ga zub!“ Baka se pokušavala smiriti. Nije joj baš bilo ugodno imati divlju životinju u kući pa mi je, što je bilo brže moguće, počela pregledavati zub. „Uf! Vuče, kada si ti zadnji put oprao zube?“ „Uh, ne znam“ slegnuo sam ramenima. „Zato te boli zub, vuče.“ Baka mi je za čas zaustavila zubobolju uz strogu uputu da moram prati zube, svaki dan! Čim sam prije mogao zahvalio sam i istrčao sam iz bakine kuće. Trčao sam kući jer me u hladnjaku čeka pečenje koje ranije nisam uspio pojesti. Ipak, nakon slasnog pečenja oprao sam zube.

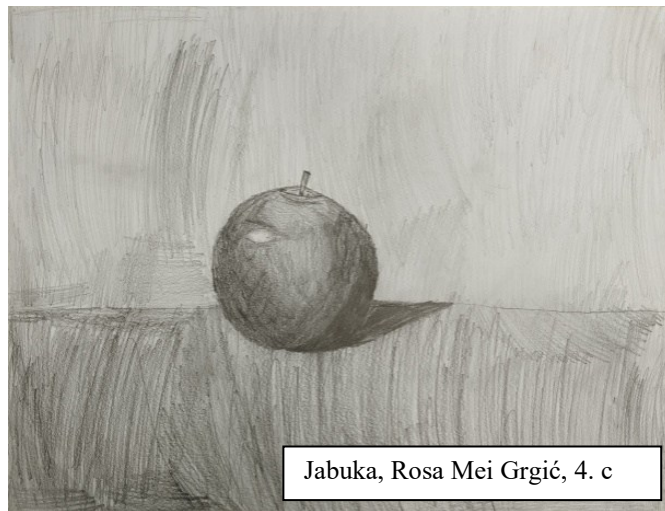
Ena Buhin, 5. d

Proljetnice, Rosa Mei Grgić, 4. c

Ptica, Rosa Mei Grgić, 4. c

Jabuka, Rosa Mei Grgić, 4. c

ŽIVOT DRVA

Ja sam drvo. Živim na brdašcu u jesenjem vrtu. Osjećam se jako ugodno kada su ljeto i proljeće. No kada su zima i jesen ne baš dobro. Volim ljeto jer su svi vani i igraju se duže. Ljeti izgledam zeleno i veselo. Kada ptičice sjede na mojoj grani, taj me zvuk usreći. U proljeće mi se sve rascvjeta. Sve je lijepo. Životinje se bude iz zimskog sna i samo čekam da dođu. Kad se pojavi sunce, sve blista. Zvuk dječice i igranja me vuče da se i ja malo poigram. Kada dođe jesen, sve je nekako tiše. Životinje polako idu na spavanje, a djeca u školu. Sve je hladnije i hladnije. Moje prekrasno lišće pada. Tužno stojim i čekam znak kada će doći zima. Zima je tu i sve je tiho. Životinja i djece nema. Svi su u kućama i jazbinama. Moje lijepe grane sada su gole, a snijeg samo što nije pao. Danuta je uvijek tu! Ljeti, zimi, u proljeće i u jesen. Ja nju jako volim! Nikada me ne zaboravi. Njen glas nikako da zaboravim. Želim vam svima reći: „To što je hladno, nema veze! Dođite se igrati! Ja vas čekam raširenih ruku i s veseljem. Mislim da je bitno biti i zimi na svježem zraku!“

Marija Naglič, 4. c

SAMO JEDNO DRVO

Ja sam drvo Drveta. Živim u vrtu. Ponekad se družim sa svojom prijateljicom pticom. No, ona je sada odletjela na jug gdje nije hladno. Imam prekrasnu zelenu krošnju, ali i ona me ostavila jer iza ugla vreba zima. Ponekad vidim da me netko gleda. Ljeti me svi vole, a u jesen se udalje. Zimi nikoga nema. Samo ja i ona djevojčica koja me gleda. Jednog dana nitko me napustiti neće. Samo je pitanje vremena. Trebam strpljivo čekati da zima odseće i ostavi mjesto proljeću iza sebe. Samo što, tuča me i dalje tuče, a vrijeme teče i teče... Strpjet ću se! Ja i ta djevojčica plesat ćemo dok ne prođe cijela zima!

Lana Baranašić, 4. c

PISMO BAKI ZIMI

Draga Baka Zima! Za ove praznike imamo posebnu želju... Molimo te, da nam ove zime doneseš snijeg. Tijekom praznika željeli bismo se igrati u snijegu, grudati se, skijati i sanjkati se. Snijeg nam je najdraža vremenska pojava. Prošle godine uopće nije bilo snijega pa bismo se ove godine htjeli više zabavljati. Šaljemo ti puno pozdrava i nadamo se da ćeš nam što prije odgovoriti.

Tvoji Ivan, Nancy, Lucija i Nika, 4. c

Elin Vršlag Molan, 7.d

PREDNOSTI

Paun i orao su se sreli. Popričali su. Sve je bilo dobro dok nisu vidjeli predivnu ženku. Obojica su se počeli vrijeđati: da je ovaj brži, da ovaj zna letjeti, da je ovaj ljepši... Dok su se oni vrijeđali ženka je već pronašla drugog muža. Na kraju nitko nije imao ni priliku popričati sa ženkom. **POUKA:** Svađom se ništa ne postiže.

Filippos Nikić, 4.c

VJEVERICA I PAUN

U jednoj šumi živjeli su paun i vjeverica. Paun je bio jako lijep, ali umišljen. Vjeverica je bila malena, ali jako vrijedna i pametna. Dok se paun divio svom repu, vjeverica je skupljala plodove za zimu. Paun joj se smijao. Kada je stigla zima vjeverica je pozvala prijatelje na večeru. Pauna nije pozvala. On je ostao gladan i palo mu je perje. Izgledao je kao očerupana kokoš. Vjeverica ga je žalila i ipak mu je dala malo sjemenka. Možda mu opet naraste perje. **POUKA:** Trud se uvijek isplati!

Luka Gajski, 4. c

MORSKI KONJIC I ORAO

Jednog dana orao je bio jako gladan. U moru je ugledao morskog konjica. Orao mu je predložio da izađe iz mora i da se igraju na plaži kako bi ga pojeo. Morski konjic je bio jako pametan pa mu je predložio da se igraju skrivača. Morski konjic se sakrio iza kamena u moru. Orao ga nije pronašao. **POUKA:** Treba biti lukav da bi preživio.

Ante Barbarić, 4. c

Ema Bačić, 5.b

ŠTO JE LJUBAV?

Ljubav je za svakoga drukčiji dojam,
Drukčija boja i drukčiji pojam.
Ona može biti plava, crvena, zelena,
može biti srce, zvijezda ili pelena.
Ljubav je kad se smiješ od uha do uha
kao luda, luda muha.
I kad se zacrveniš od glave do pete
kao posramljeno dijete.
Ljubav ne možeš kupiti
niti u zdjelu skupiti,
ali je uvijek možeš dijeliti
i zbog nje se veseliti!

Marta Barišić, 6.a

Magdalena Maček, 5.c

NOĆ

Noć
tamna i hladna,
drijemanje, spavanje, sanjanje.
Sreća je biti naspavan.
Tišina.

Šimun Perić, 6.a

Pjesma *Što je ljubav* predložena je za *Županijsku smotru LIdraNo 2025. u kategoriji Literarni izraz*

KUKAVICA

Često se sjetim tvog blijedog lica
rumenog nosa, oštrog špica
i vitkog stasa kao kakva ptica
pa shvatim da sam kukavica.
Kajem se svakoga dana
što te ne pitah te noći jer
tvoja ljepota je moja duboka rana i
bez tebe živim u samoći.
Sjetim te se kada krene kiša
kada mi iz oka padne prva kap,
a svaka kiša bez tebe je tiša
i svaka kap se pretvori u slap.
Možda ćemo se opet sresti
da doživim tu ljepotu.
Možda na nekoj drugoj cesti,
možda u nekom drugom životu.
Neki kažu da ljubav boli,
ali ona boli samo kad te drugi ne voli.
Moja me ljubav neizmjereno peče
jer ona za mene znati neće.
Slatko spavaj tugo moja,
kad ja nisam ljubav tvoja.

Mihael Kokot, 8.a

KADA LJUBAV PROGOVORI

Kada ljubav pokuca na vrata
oči su mi mala srčeka.
I kada prođe pokraj mene
osjećam leptiriće u sebi.
Kada gledam u njega,
ne mogu biti sretnija
Kada ljubav progovori
odjednom mi se srce otopi.
I kada se spušta tama
o njoj jedino razmišljam.

Chiara Marina Merlini Uscokovich, 6. a

Marta Jareb, 5.d

Marin Grgić, 7.a

POGLED U PRAZNO

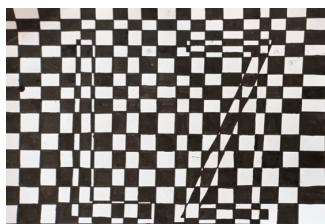
Pogled tvoj
ubija me jako,
kad si blizu,
nestane svatko.
Srce mi lupa,
u grudima bol.
Kada odeš,
tuga me slama,
i u meni se pojavi
Neka tama.
Gledam kroz prozor,
tražim te svuda.
Tebe nema.
I ne znam
kamo i kuda.

Lara Varenina, 8.b

KAD LJUBAV ZAKUCA

Kada ljubav zakuca na vrata,
samo se smiješi
i boje je zlata.
Nikada ne griješi
i uvijek te tješi,
kao mama i tata.

Lucija Đuranović, 6. a

Laura Zlački, 8.a

Leticia Agata Bulić, 5.b

KADA LJUBAV DOĐE

Kada ljubav pokuca,
srce ti odmah procvjeta.
Spremiš se odmah za spoj i
shvatiš da više nisi samo svoj!

Neva Sever Melcher, 6. a

IZRADITE KOMPAS

Znate li kako je izgledao kompas pomoću kojega su drevni pomorci plovili i otkrivali nepoznate kontinente? Izradimo i mi jedan takav!

1. U plitku posudu ulijte vodu i postavite u nju pluteni čep. Neka čep slobodno pluta. Pazite! Čep ne smije dodirivati rubove ni dno posude.
2. Magnetizirajte šivaću iglu: natrljajte joj vrh nekoliko puta magnetom (poslužiti će i onaj mali s hladnjaka). Nemojte iglu trljati naprijed-nazad, nego uvijek u istome smjeru!
3. Postavite iglu na pluteni čep i promatrajte što se događa. Igla vašeg kompasa trebala bi pokazivati sjever.

Teo Mance, 8.c

Jana Musić, 8.d

KAKO JE NASTALA KASICA PRASICA ?

Omiljen poklon za najmlađe i danas je kasica za štednju, popularna kasica prasica. Od trenutka kad je čovjek počeo upotrebljavati metalni novac, pokušavao ga je sakriti i sačuvati. U davna vremena ljudi su čuvali novac u glinenim, kamenim ili drvenim čupovima s poklopcima. Poslije su izrađivane posude za čuvanje novca u obliku životinja, glava ljudi ili kovčežića, a stare materijale zamijenili su srebro, zlato, keramika... Suprotno uvriježenom mišljenju, kasica prasica nije dobila naziv po debeljuškastim prascima! Naziv kasica prasica potječe od stare engleske riječi za vrstu gline pygg, koja se u srednjem vijeku upotrebljavala za izradu posuda. Kad bi obitelj uštedjela nešto novaca, stavljala bi ga u takve glinene posude koje su nazivali pygg bank. Imale su prorez u koji se umetao novac. Kad bi se posuda napunila, morali su je razbiti kako bi mogli doći do uštede. U to je vrijeme jedan nepoznati lončar izradio posudu za čuvanje novca u obliku svinje. Taj je oblik postao vrlo popularan pa se iz Velike Britanije proširio diljem svijeta. Tako je pygg postao pig, odnosno svinja. Kasice prasice često su bile bogato ukrašavane. Zbog njihova lijepoga izgleda novac se u njima dugo čuvao jer ih je vlasniku bilo žao razbiti. U 20. stoljeću izrađuju se kasice prasice koje na dnu imaju veliki otvor, obično zatvoren plutenim, drvenim, a poslije plastičnim čepom. Na ovaj način kasice su trajale znatno duže, a novac je bilo lakše izvaditi. I danas kasica pomaže djeci da shvate vrijednost novca i da nauče štedjeti.

Jana Musić, 8.d

TEBI

Tvoje su oči duboke kao more,
pogled ti je bistar poput jutarnje zore.
Imaš osmijeh mio i drag,
kada te ugledam, postanem blag.
Tvoj je glas nježan poput svile,
a stas ti je kao u anđeoske vile.
Tvoja dobrota mene osvaja,
kad si uz mene, nema mi kraja.

Josip Krpan, 6.b

IZGUBITI SEBE

Izgubiti sebe znači izgubiti svoju osobnost. Potrebno je ostati svoj iako naša prava osobnost ima mane, ali u usporedbi s atributima ih je

KNJIŽEVNOST

Prosudujem književnost kao umjetnost riječi. Umjetnost je predivna, ali komplicirana. Ona nam dopušta slobodno izražavanje. Prva pomisao na riječ umjetnost uglavnom je glazbena ili likovna umjetnost. Ljudi zaboravljaju na umjetnost koju koristimo, ne samo svakodnevno, nego gotovo u svemu, na umjetnost riječi. Riječima se izražavamo dok pišemo, govorimo i pjevamo, ali i dok mislimo i sanjamo. Zato smo svi mi umjetnici.

Iva Anić, 8.c

RAZUMIJEVANJE

Pokazujem razumijevanje za osjećaje i potrebe drugih, razvijam empatiju. Sve više i više shvaćam kako drugi utječu na mene. Sada razumijem da trebam više brinuti o drugima, imati više razumijevanja jer isto tako i ja utječem na njih.

Filip Rigo, 8. c

SLUŠAJ

Svačija je priča važna jer nam nešto drugo govori bilo to zanimljivo ili vrijedi tu priču pos-

Teo Mance, 8.c

PUT DO CILJA

Da bi postigli zamišljeni cilj, trebamo se potruditi. Bilo to popeti se na planinu ili dobiti 5 iz ispita. U sve se mora uložiti trud i vrijeme. Neki nikada ne ispune svoj zamišljeni cilj. Uvijek je neka prepreka do cilja koju valja prijeći, a kad ju se prijeđe, osjećaj je neopisiv. Tada si pobjednik jer si stigao do cilja.

Teo Mance, 8.c

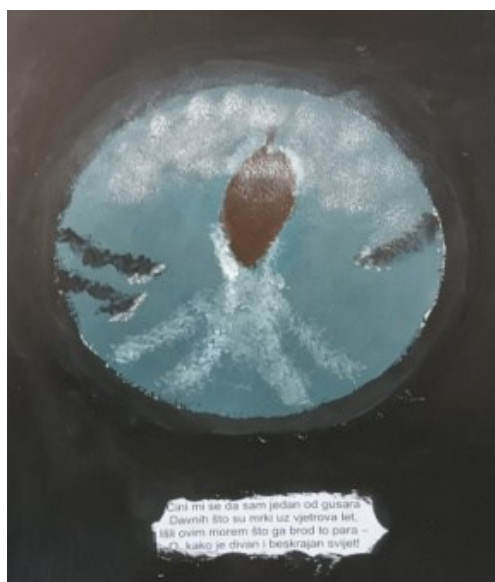
USUDI SE ZNATI

Važno je usuditi se znati. Znanje hrani misli. Znanje otkriva istinu. Ono sa sobom nosi snove budućnosti. Ono je moćno, no može se zloupotrijebiti. Znanje pomaže razumjeti svijet oko nas, a samim time i samoga sebe. Jednoga dana će od tebe ostati samo tragovi znanja i vještina koje će se prenijeti na buduće generacije. Dio tebe će na taj način ostati i živjeti u drugima. Zato ostavi trag i usudi se znati.

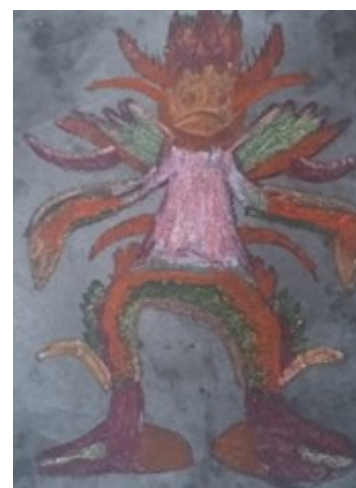
Iva Anić, 8.c

Grga Krčmar, 7.c

Klara Fabijanić, 7.c

Grgur Jurela, 6.b

SVAKA PRIČA

Svačija je priča važna zato što svačija priča utječe na svaku drugu priču. Svaka priča može promijeniti nešto u nečijoj drugoj. Svatko je glavni lik u svojoj priči, ali je i važan dio tuđih.

Filip Rigo, 8.c

GDJE JE LJUBAV?

Skriva li se ljubav
među krošnjama zelenim?
Skriva li se ona
među valovima
Što o obalu udaraju?
Gdje je ta ljubav
o kojoj svi pričaju?
Gdje je
i kad ćemo je pronaći?
Gdje je ljubav?
O tome samo možemo sanjati.
Kad će nas ljubav pronaći?
O tome možemo samo maštati.
Mia Bedek, 8.d

LJUBAV JE SVUDA

Gdje je ljubav?
Ljubav je svuda!
U krošnjama stabla,
u školi,
u vjetru,
u hrani,
u knjigama,
u zraku.
Ljubav je svuda!
Sofia Juratovac, 8.d

GDJE JE LJUBAV?

Gdje je ljubav?
Pitam vjetar dok tiho šumi kroz
grane.
Možda se skriva u nebu plavom,
a možda u jutru što svane.
Gdje je ljubav?
Pitam more u valu što obalu ljubi.
Možda je pjesma ptica u letu,
a možda u srcu što ljubi.
Gdje je ljubav?
Pitam ljude.
U osmijehu ili riječi brzjoj?
Možda je svugdje oko nas,
a možda u ruci prijatelja dragog.
Luka Pušeljić, 8.d

LIVADA IZ SNA

Tamo gdje vjetar bruji i šapuće tiho,
gdje rijeka pjeva svoju pjesmu,
tamo se nalazi livada
šarena kao duga, mirna kao djevojčica
u snu.
Tamo cvjetovi plešu i pjevaju za sebe,
ptice lete prema raju mira,
a lišće šušti i leprša do rijeke koja ga
čeka stvarajući svoju pjesmu.
Tamo gdje se nebo spušta niže,
gdje sunce sjaji sve više i više,
tamo se nalazi livada.
Livada veselja, radosti, slobode.
Livada u kojoj snovi ostvaruju se.
Livada koja ima svoje radosti i boje.
Livada iz sna.
Marla Stavljenić, 8.d

DOMOVINO, TEBI PIŠEM

Domovino, tebi pišem.
Pišem ti o tvojoj ljepoti.
O tvojim krajolicima,
o moru i zraku koji dišem.
Domovino, o tebi sanjam.
O tvojim šumama
i raskošu tvojih grana.
Domovino, zbog tebe živim.
Zbog tvojih planina i
tvojih obala mirnih.
Domovino, nad tobom plačem.
Nad tvojim pašnjacima i
cestama jaučem.
Domovino, bez tebe moj se život briše.
Zato ti i ovu pjesmu pišem.

Jana Musić, 8.d

Marta Ivica, 6.a

DALMACIJO DRAGA

Na plaži pijesak topao i zlatan.
 More tiho šumi, priča priču staru.
 Valovi se lome na kamenome žalu.
 Galeb leti visoko, krila su mu laka.
 Maslinu zelenu s brda vjetar ljulja.
 Lavanda miriše, puni zrak svježinom.
 Ribari na moru čekaju uz mreže.
 Sanja more mirno pod zvjezdanim nebom.
 Jedra bijela plove daleko na pučinu.
 Djeca skaču veselo, smijeh im more nosi.
 Kamen stari čuva tragove davnina.
 Tu je srce svima, pod suncem što prolazi.
 Zvona iz daljine dozivaju zoru.
 Stari grad se budi, pun je pjesme blage.
 Dalmacijo draga, dom si svjetla plavog.
 Zauvijek te čuvam u srcu svom dragom.

Vid Bassegli Gozze, 6.c

Fillipos Nikić, 4.c

IZRAŽAVAM STAV

Izražavam stav iznoseći predodžbe, misli, znanja, asocijacije, stavove, prosudbe, iskustva i osjećaje. Tako drugi imaju bolju ideju kako se osjećam oko nečega i bolje razumiju kako ja razmišljam.

Filip Rigo, 8.c

O PROSJAKU

Ovo djelo napisano je s toliko detalja i opisivanja da sam se u potpunosti mogao uživjeti u radnju. Knjiga govori o nepravdi u odnosu prema siromasima i prosjacima, ne negdje daleko u svijetu, nego tu kod nas u okolici Zagreba. U liku Luke upoznao sam težak život prosjaka u to vrijeme i saznao što su sve morali raditi kako bi preživjeli. U početku Luka je bio ljutit što živi kao prosjak te je taj svoj bijes izbacivao van varajući i nanoseći loše ljudima koji su živjeli ljepši i bolji život nego što je bio njegov. Rečenice Augusta Šenoe naučile su me da svi možemo biti zahvali što živimo lijep život i imamo dom i obitelj koja je uvijek uz nas.

SLOBODA

To je ono što je svima drago.
 Ako je imam, imam sve.
 Ona je moje blago.
 Što sam ja bez nje?
 Sunce što sja,
 biljka što klija,
 riba što pliva,
 ptica što leti raširenih krila...
 Takvi smo mi rođeni,
 od malena slobodom vođeni.

Iva Anić, 8.c

Marko Rendulić, 8.c

Fillipos Nikić, 4.c

Laura Pereković, 8.c

